

Quyển Di Lạc Khai Mở Tiềm Năng ***Lời Nói Đầu***

Trong mỗi con người Trời cho một tiềm năng không ai giống ai cả, vậy mới gọi tiềm năng là đạo khả đạo phi thường đặng ở trong mỗi con người, cho đến hàng thầy sư hay Thần Tiên Thánh Phật, mỗi người bên trong ta có chứa một tiềm năng vĩ đại của Trời. Phật chỉ Trăng, còn thiền sư chỉ tâm là kiến tánh, còn bậc thông thiền cho tâm là Minh Cảnh Đài, ở người phục vị lại bản linh tánh Tiên Thiên.

Còn luyện trái tim của hóa thân là Kim Thiên Tử, như nguyên thân luyện tánh của vàng để thành y pháp diện kiến Kim Thân, như chí kia có tham thiên thì chí kia đi vào tham ngộ để mở tiềm năng, khi được tiềm năng lại chỉ Trăng cho tròn đầy sự trình sáng, để thủy chung mình trong đạo trình sáng của Quốc Gia Triều Chánh, như hàng tài ba không phù chánh Quốc Gia thì tiềm năng không mở, ta tu thân là cái đạo nhỏ, còn tu chính Quốc Gia là cái đại tu để tế độ muôn nhà giàu mạnh thái bình.

Đạo của tiềm năng là mở trí lớn cho hàng biết phụng thờ Tổ Quốc, mở tim lớn cho hàng phụng sự thái bình, nước được đạo cao minh là do tài thần của nước biết đạo đồng chí hiệp. Còn

nhà giàu sang minh trị là nhờ Thiên Tử có sách lược an trị giàu mạnh chi dân. Cho nên cái đạo mở tiềm năng là cái tình yêu của quân thần hiền tướng làm cho dân giàu quốc trị công lạc âu ca.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Mười Hai Điều Di Nhân Hành Đạo

I. Mẫu đức chi dân: Sự tiết độ thiên cơ làm trong sạch tánh linh đạt đạo, sự mực thước trước nhân trị làm cho thiên hạ an định, làm cho hiền sĩ hòa nhu đặc nhất lý thông, lắng nghe học sĩ dâng kiến sách kinh bang làm cho dân giàu sự chi đạo trong dân gian đạt cao quý, lòng người hướng thiện tin vào sự đức trọng của bậc lãnh đạo Quốc Gia đang hành như chi giáo, mỗi sự thông tình làm cho quốc mạnh xây dựng đời sống có đủ đạo đức tâm dân minh, nhân tài lương chánh làm cho sự chí nhân của nhân gian thành sự giàu mạnh thái bình.

Đó là sự tu chính nhân, hành chánh tâm của những bậc chi dân trở thành hàng mẫu đức của một Quốc Gia, nước thanh nhờ học sĩ tu thân, dân thanh nhờ lòng người phát huệ, đạt đạo để

làm thành những bậc quân tử lãnh đạo nước nhà.

II. Mẫu ái chi giáo: Bậc hành như chi đạo làm cho nước lớn vững mạnh thái bình, dân nhờ lòng chí nhân nên nghiêng mình phục lễ với bậc chi dân, tài hoa nhờ thức thiên thời nên hội vào Quần Tiên Xương Nghĩa để lập công đức cho đời. Sự công đạo được kính thương lớn làm cho sự bình chuẩn nhân gian đặc thủy toàn chung, như nhà có con hiền hiếu thì Hoàng Gia chánh thuận, nghi lễ phục hưng.

Quốc Gia có đủ hiền tài sự bình trị phát được phú cường, Quốc Gia có đủ hiền tài thì đức như chi đạo tỏa sáng bốn phương làm cho sự bình trị phát phú cường, lòng người có chứa thiên lý thì sự tiềm năng trí tuệ tương sanh. Nên mọi sự hiền ái làm cho tánh linh trong sáng, ấy do sự mực thước lớn của con người thuận thiên thời, làm cho chánh đạo phát ra công đức lớn của Dương Hanh Lợi Trinh.

Đức nhân có trọng sự uy tính lớn mới theo về, như tình yêu lớn của mình quân yêu các hàng ái quốc, như lương thần hiền chánh yêu trọng phụ của Quốc Gia, biết hỷ xả chi như để cho thiên hạ đại tu chính, cho thiên hạ thành nhân chi quý.

III. Mẫu mực chi đạo: Sự nhơn trị chi quý làm cho lòng dân hiền ái lớn tha nhân, sách lược kinh thương làm cho quốc dân đạt được sự bình chuẩn kinh tế lớn làm giàu mạnh phú cường, thuế thu nhơn chánh làm cho lòng dân có được mực thước đời sống cao sang giàu mạnh, đạo đức nhân chí cao làm cho tình người lòng nước gắn liền nhau. Sự tương thân tương ái vì nước vì dân mở ra.

Bậc trên biết đi vào nhân sanh quan của dân trí thì đủ sự cộng lực của đạo chi dân, bậc trên biết yêu cái sức kinh thương tế thế của dân tức biết làm mẫu mực văn minh của người trên, tôn trọng văn hiến tức tôn trọng sự trí tuệ của tài nhân, nối vòng tay lớn làm cho đức trọng chi đạo của bậc trên. Dân nhờ tự do thương nghiệp làm sức mạnh cho Quốc Gia kinh bang tế thế kiến thiết thái bình, kinh tế có phồn vinh dân mới đạt sự giàu mạnh và nhân tâm mới cao quý.

IV. Nhặt lòng tranh danh vị: Bậc trên đắc Đạo Trời thấu ngộ được thiên cơ, biết được thiên thời đã dĩ định cho thế Đạo Kỳ Ba. Hàng tu Đạo Trời và đệ tử nhà Phật phải khai mở tiềm năng để thức chu kỳ, Trời Cha thay đổi nhơn chánh trong Vũ Trụ, nên hàng phát huệ biết ứng theo thiên mệnh để Đạo Trời di nhơn, hàng phát

trí tuệ nghiêng mình thiên cơ hiệp quần trở về Đạo Lớn với Trời.

Còn hàng Tiên Nhân biết chánh pháp của Trời khai giáo pháp trở về thỉnh thiên chơn quy y chánh thanh tịnh cùng Đức Phật Di Lạc để sự giác ngộ đi đúng Đường Hoàng Đạo để phục vị lại linh cảm, nhận hồng ân của Thượng Đế ban xuống tới trần gian.

Còn hàng đại ngộ lại quy y sự thanh tịnh của lòng Trời, nên xả lợi kỷ và bố thí phương tiện lớn để đủ công đức đi vào chánh đẳng chánh giác Kỳ Ba. Còn hàng hiền hơn chánh giác ngộ lại thức thiên cơ lìa chỗ đầy màu sắc để đi về chỗ không màu sắc, để giải thoát y hơn và y giáo mới tẩy rửa sự mê tâm của mình, làm cho hơn chi quý lại sạch tướng pháp âm thanh, lòng chí thành cầu Đạo Lớn không màu không sắc để giải thật màu sắc.

V. Nhặt dần tánh vị kỷ và sự quên mình để hưng chánh triều trung, nên hàng minh trung không cảm sức bình trị của thiên thời của Đức Phật, không cảm tài hơn hiếu để dâng sách lược kinh bang tế thế làm cho giàu mạnh Quốc Gia. Nhờ xả bỏ vị kỷ mới tha thù để cho hơn tâm phục thiện, rồi tự thiện hỷ thiện báo.

Sự hiến ái đó làm cho nhân sĩ biết sự đại tha của người trên lại dâng chánh tâm làm việc có hữu ích cho người, cho Trời và cho sự cộng lực vào Quốc Gia chi giáo. Nhơn phục vị lại sức hành nhơn chi đạo của con người của muôn dân, con người biết lễ kính nhân sinh quan chi ái làm cho tình dân và lòng Quốc Gia thành một khối thủy chung đại đồng chí nguyện vì Đạo Lớn ái quốc để ta thành.

VI. Nhạt dần phiền não loạn tưởng: Hàng tỏ ngộ bỗng lai vì đời dâng lên chính tâm để công đạo, còn bậc ái quốc lại thông suốt trí tuệ lớn của nhân gian, nên hành y đức trong đời sống biết tu thân tề gia, thân của nước làm cho sức nước đầy lòng chí nhân thì sự giàu mạnh văn minh hóa trí tuệ và hóa trí độ và thiên cơ. Nhờ nước đầy ấp sự văn minh và trí tuệ người dân mở mang về tài khí của sự Hoàng Kim, quên dần sự phiền não từ trước của những đời ngu dân mặt pháp, đem lại sự dân trí cao để văn hóa trí tuệ của người hiền biết phát tài trí để tiềm năng cho Quốc Gia hiền chánh.

Những hàng tài hoa biết thông kinh để trí tuệ, nhân sĩ biết trị lý làm lòng dân minh trị, đạo sĩ biết thiên cơ nên vào Hội Quân Tiên, nhờ sự nhạt dần phiền não mới bình trí để trí sanh thiên

giác, nhờ xa tạp niệm các cửa chánh niệm mới thông lý phục hưng làm cho thần minh sung mãn, sự màu nhiệm của thiên lý toàn chơn trên đất Phật.

VII. Giác ngộ tri kiến: Phải thường tức mạng thông đề đưa thiên tâm vào chánh kiến, am tường ý Trời mở Chơn Đạo Kỳ Ba, am hiểu thiên cơ trong Vô Vi Chi Đạo lập lại tân thời kỳ Kim Cổ Kỳ Quan.

Trời lớn mở rộng thiên y, Phật Tổ Như Lai truyền xuống y pháp, cả hai Vị Chí Tôn vì chu kỳ tiến hóa của con người mà ban hồng ân trong kỳ cuối cho Phật Di Lạc giáng trần phổ hóa. Còn hàng giác ngộ tri kiến đánh thức tâm mình quy y chánh đạo, thuận văn hiển lập lại chánh văn tự để mở mang văn hóa, kinh bang làm cho sức trí tuệ trong thiên hạ tu đúng chu kỳ hoàng đạo.

Từ đó sức của hàng phát huệ nhờ ứng thiên thời nên Trời giúp cái khí thanh tịnh triều nguyên và cái trí tuệ biết hành đạo của Tam Giới. Cái lý minh huệ tỏa sáng để tri kiến việc Trời việc người đề cho mình vừa tu và phục vụ Quốc Gia hiển chánh mà đắc thành chánh quả.

VIII. Giác ngộ bản lai: Phải làm hàm thụ Đạo Lớn Vô Hình để đắc chánh tâm, tìm ra

chơn giác của tinh thần, như trí đầy làm cho sự tròn đầy để sanh trí tuệ, như tánh tàng huệ làm cho các chơn huệ tròn đầy để lậu tận tiềm năng, như khí linh dẫn tâm thì tâm linh mới phát trí định huệ, còn bậc tài năng dẫn trí độ thiên hạ phải biết dạy thiện hạ phục lễ nhạc dâng hiến đi đầu. Được vậy Tâm Kinh do sức lậu tận thiên cơ mở ra thấy biết Đạo Lớn Vô Hình, còn tánh tròn sáng vô tranh, nhờ vào sức không tánh thế gian mới tròn đầy sự minh tâm kiến tánh của nhà Phật và nhà Đạo.

Sự đại giác phải biết ứng dụng cho đúng phương vị, khi thân lìa tâm tức sự đại ngộ ở cõi Tiên Thiên Chi Đạo theo về, nên dùng sự không mình để hàm học thiên chức của Trời có chứa tiềm năng, còn vào Quốc Gia xã hội phải dùng sự đại giác ngộ của chính mình, làm cho mọi sự tương khắc trở lại trung hòa, vào thế đạo tương sanh, phát ra nhiều sanh khí cho Quốc Gia, làm cho thế đạo hiệp quần vào sự chánh Tu Di thì mọi người đi chung đường đồng đặc nhân, Đạo Lớn vì Quốc Gia mà hành độ.

IX. Giác ngộ thiên cơ: Người tu Đạo học Phật trước thiên định đi tìm tâm linh của ta là ai? được nó rồi sau đó đi vào Tam Giới Vô Hình hàm học cái chí nhân di đạo, cái pháp nhân

minh huệ, cái lòng nhân sạch lòng phiền não của
nhơn thiên ở chính ta, lúc đó hóa thân của ta
mới đi vào cõi Đại Khôi Linh Quang để hồi
quang phản chiếu ai lại là ta? từ khi Trời Đất
mới mở mang.

Sự tham thiên nhập thất như vậy làm cho
bậc trí tuệ thông huệ, làm cho bậc minh huệ đắc
Tâm Kinh trong sự thanh tịnh tâm thính mà đạt
đạo. Nhờ vào sức định phát huệ, nhờ vào trí độ
đắc tinh tấn tu tâm, mỗi thời thất làm một giờ
học đạo, các cánh cửa siêu nhiên mở ra đón
rước hàng phát huệ.

Đến đây sự học đạo và sự học chi đạo
Thượng Thiên lại mở ra, tâm của ta phát huệ lại
được thanh tịnh tâm đến, lúc đó mới biết đạo
tâm đó truyền thần, làm cho thần sung mãn vào
các cánh cửa thiên cơ đi vào khối đại thanh tịnh
để Hư Vô, để hóa thân ta đi học chi đạo.

X. Giác ngộ thiên cơ xong rồi: Đi tìm sự
sanh tử chương của đời người và đời trước, đời
nay và quá khứ của Tiên Nhân, gặp lại từng
người xưa là ta, hóa thân đi vào Tiên Thiên Tiên
Hậu của các cảnh Trời mới hiểu ra cái lý chiết
thân của Tiên Thiên Chi Dụng, ta đã đi qua cả
ngàn thời kỳ mà chưa đắc đạo. Từ đó ta lo hàm
dưỡng nhơn chánh trong mỗi mực thước xử thế

trở lại cho đúng, như đi vào trường đời để thông suốt cái lý di nhơn mà cho ta tỉnh đạo của quá khứ và biết sử dụng cái đạo của vị lai cho đúng đường đạo đức.

Vào trường đạo để phục thủy hoàn nguyên, cả hai đều phải mục thước lạ trí độ của ta và lòng nhân của ta để xa lìa phiền não chướng trong quá khứ và hiện tại cho tâm sanh trí tuệ, tu dưỡng thiên thất để nối dòng chơn lý của sự tầm nguyên.

Trí trong sáng làm cho tâm an, sự tâm an phát huệ, tâm thanh tịnh làm cho ý định, sự định ý phát thiên cơ. Cả hai như ông thầy trong ta hàm thụ sự tinh ba sáng suốt của nhà Đạo nhà Phật để dạy ta, để cho sức trí tuệ của ta tri vào Vũ Trụ màu nhiệm của Tiên Thiên, đem sức thiên định thành sự hàm học của Thiên Di đặc đạo.

XI. Giác ngộ thiên văn: Đến đây sự ứng cảm của tha tâm thông nối liền vào Thiên Địa Nhân và Vũ Trụ lưu hành ghi vào ký ức của chính ta, nhất động nhất tịnh của thời khí làm cho mình biết trước cái đến, cái đi trong cơ tuần hoàn khí hóa. Còn cái động cái tịnh của thiên cơ thời cuộc cũng thông suốt rõ ràng, sự Thiên Di của Tam Giáo Trời Đất cho ta biết trước, làm cho sự

không học thiên văn địa lý lại am tường thiên văn địa lý một cách thiên cơ.

Sự sinh khắc hay Hoàng Đạo của cảm ứng Tiên Nhơn ta đều hiểu rõ, nên hiểu sâu để cái xa kia tuần tự theo về, nên thông đạo để vạn phúc trong nhơn gian được thời kỳ bình trị. Đến đây ta mới an thần làm mới cho sự phát huệ thanh tịnh, việc gì cũng không ngoài sự di đạo của Tiên Thiên, nên hàng phát huệ làm theo sự chỉ đạo của Thượng Đế và của Phật Tổ hướng đạo, nhờ vậy ý mới an làm cho tâm thành ý chánh mà thành chánh đạo.

XII. Giác ngộ sinh lực của tiềm năng: Sức đạo vô cùng trí của con người không đủ khả năng để hàm học hết ý Trời. Cho nên họ mới chế ra Computer để dự trữ những tiềm năng đó cho người kế tiếp được xài và phát minh. Vì vậy phải tu thiên định Như Ý Pháp Trời Tâm Pháp đó khai mở tiềm năng, tức là bộ óc của ta có tám triệu bốn trăm sáu chục ngàn chữ V úp (Λ) và V ngửa (V), chữ Λ là dự trữ, chữ V là phát minh. Từ đó sức tiềm năng của ta đi theo thời khí Tiên Thiên để sinh hóa cho bộ não thần kinh gọi là phát huệ.

Đi vào Tiên Địa để thông cơ, đi vào nhơn sinh quan của con người rồi mở ra sự giác ngộ

lớn đó là kiến thức mới, các hệ thần kinh phát ra hàm học của nhiều đời, nhiều kiếp nhờ mở lại tiềm năng chứa đủ chơn lý cao siêu trong đó.

Tiềm năng trong ta là máy vi tính quang có sức chứa Đạo Lớn vi diệu vô cùng không thể bàn và không thể diễn tả hết. Nên nhà Đạo gọi trong ta có sức lớn chứa Vạn Năng, nhờ nó chứa ra một Vụ Trụ Vô Hình ta mới sử dụng cái ta chưa học, ở kiếp này cái ta đã học trong Thiên Quang minh huệ kiếp trước.

Nên đem cái hữu ích của tiềm năng mà ta đã học được từ Trời làm kim đỉnh chỉ nam, nối lại các đường thanh quang điễn lành vào các tánh trí tuệ để ta học và ta hiểu sự sung mãn của lục tâm thông, làm cho trí hóa thông Đạo Lớn để Thiên Quang mở cửa chín Trời cho ta học Phật, vào trong các cõi không động quang thanh tịnh lại chơn tâm Hoàng Đạo của chơn linh đặc sự thanh tịnh của Đạo Trời.

Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

1. Khoan chánh; người tu Đạo Trời biết tha kẻ thù lớn của chúng sanh, giác ngộ cho họ đạo lớn vô tranh, nhân lớn bất chiến làm cho họ

tham ngộ thiên cơ, biết mình với họ vốn thật con cháu của một nhà Trời, để họ đem lòng khoan chánh dứt bỏ thánh chiến với người để phục lại Tiên Thiên Chi Đạo. Đó là sự bình đẳng cao nhất trong Nhân Thiên, cũng là tình người cao trọng trong Trời Đất. Ta biết phục vị lại bản tánh Vô Vi Chi Đạo tức là phục lại vị lai quá khứ con cháu của nhà Trời.

2. Dung chánh; người tu Đạo Trời để thành Thần Tiên Thánh Phật, phải lấy lòng từ bi để hỷ xả sự sai lầm của chúng sanh chưa giác chưa ngộ. Không nên sát sanh và trả thù làm hại đến tính mạng và hại đến sự vật, làm cho mất sự bình đẳng trong Tam Giới Tiên Nhân. Ta là người chơn tu nên tha lỗi cho chính ta để cho sự Tiên Chơn ta sống lại trong lòng, dung chánh cho chúng sanh để trở về bình đẳng của sự tiến hóa của Phật Pháp của tâm linh giữa người và vật. Vậy sự trường chay bất sát là sự ban ân vào chúng sanh cho họ tu thành chánh đẳng, chánh giác cùng ta trong một Trái Đất sống được an tịnh trung hòa.

3. Nhơn chánh; người tu Đạo Trời là phục vị lại đức nhơn lớn của Đấng Thượng Đế là Đức Háo Sanh. Từ bi lớn có Tổ Phật Như Lai là bất chiến, người nghe được giác ngộ lại lương tri,

Tiên nghe được tham ngộ chơn lý, Phật nghe được thông suốt huyền cơ, ấy là nhờ tham thiên tính ngộ ta là ai trong phiền não như sanh và trở về tìm ra ai lại là ta trong thiên chơn đồng nhất đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

4. Đức chánh; người tu Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh là đi vào trong sự thanh tịnh tinh sáng của Trời, làm cho đức nhân trong người đi vào thượng học để tham hiểu thiên cơ, làm cho sức Trời lớn cảm hóa những Ông Phật nhỏ, những Bà Phật nhỏ, làm cho Như Lai lớn cảm hóa những Ông Trời nhỏ, những Bà Trời nhỏ, như lớn quá thành nhỏ, và nhỏ nhất quá nó thành không trong mọi hình tướng sắc pháp được tướng giới âm thanh. Nhờ làm như vậy mà đạo trống lòng sẽ hiển ra giúp cái sự chơn thiện của ta thành Phật.

5. Tu chánh; người tu theo Đạo Trời là tu chánh sự tham ngộ thiên cơ của Trời và lòng từ bi bác ái của Đức Phật để giác ngộ thiên chơn Kỳ Bảo ta là Phật nên bất chiến, còn luyện pháp Phật là lòng như chánh trong chính mình sống

lại sự vị tha để đại từ bi siêu hóa phiền não, rồi phương sanh trí tuệ. Nên ta có sự sáng suốt tròn đầy mà làm theo chức năng thượng học của Thượng Đế và Đức Phật đã dạy.

Còn học Tân Kinh là đổi mới cái ta của ngày hôm qua, và phục vị cái ta của ngày hôm nay theo Tân Kinh chỉ đạo. Đó gọi là sự tu chính ta cho thành chánh quả.

6. Đến đây thương thì công bằng để chí nhân thành đạo, yêu thì dưng ái để chánh tinh thần đặc ngộ thiên cơ, tha thì di nhân dưng lòng độ lượng. Nên thứ hết sai lầm để người và ta trở thành tri kỷ của Phật Gia.

Bậc đức đạo biết khoan chánh thì hiền tình vì Đạo Lớn, ái quốc không nghĩ lòng riêng, còn dung chánh để mở mang mục thức nhân hòa giữa người và mình để đạo hành như chi chung và chi thủy. Ai làm được như vậy thì đủ năm đức lớn trong Trời Phật bao dung để công viên quả mãn. Đây là sáu cái đức mà người tu đạo ai muốn tu thành Đạo thì nghiệm lại đó để mình thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Khai Mở Tiềm Năng

Thương phải tha kẻ thù để sự tha kia để thành hương sen trong tánh đạo, tánh đạo có không thù thì đại trí tuệ mới sanh sự đại trùng tu, thương biết nhường lời để người mình thương hoàn thành trí đạo tức ta thay Trời nhường đường cho hàng thanh sĩ được đạo của Thần Tiên.

Thương ta tha sự sai lầm của người để người nhờ sự vị tha của ta mà trưởng thành trong trí đạo, lớn mạnh trong trí độ và thành Thánh Hiền và Thánh Nhân để hàm học sự thương chánh bình quân.

Thương ta biết bình chuẩn lớn làm cho dân giàu để phục lễ nhạc chính tâm, làm tròn công quả cho chính nhân. Đó là ta giúp dân ta mở tiềm năng để giàu mạnh.

Nghịch cảnh đến rồi đi ta tha để lòng từ bi háo sanh bắt sát để tiềm năng ta sống lại trong thiên thể tự nhiên, như trí độ sanh ra đạo có kính nhường. Nhờ nhường kính mà tiềm năng ta được mở.

Tiềm năng là gì? tiềm năng là kho tàng của trí tuệ, là Núi Tu Di Sơn trong mỗi con người, nó là con người trí tuệ ở trong ta, nó là tính nhân

thượng học ở trong Tam Giới, nó là kho tàng chứa sự màu nhiệm thiêng liêng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Ta bỏ cái cầu kỳ của con người thì nó phát ra trong những thời thiên định, mỗi sự trí tuệ giai sanh tức ta tìm ra nó trong các cảnh giới của thiên cơ. Nó chính là ta mà cái ta của Tiên Thiên màu nhiệm, cái ta của Thiên Bảo kỳ hình, như trong tim của ta có thần minh, trong thần minh có cái tiềm năng dạy cho thần minh ta đi đạo.

Tính phàm ta là ác trược thì tính tiềm năng lại thiện di minh thiện, ta thích chiến đấu thì nó còn lại hòa hơn. Nhờ nó đặc sự hòa hơn mà đưa ta trở về với gốc thiện của nhà Đạo.

Cái có của ta là âm thanh là sắc tướng và trụ trong uy nghi của sắc tướng, như một nhà trưởng giả có đủ sắc tướng và binh quyền, còn nó có trong vô sắc vô tướng nên dứt tham cầu, nó lại có trong vô tướng tượng. Sự sống có đủ trường sanh chớ không có tướng tượng để tu hành.

Ta tu cho ai? thiên định cho ai? ta tu cho ta sanh xuất tiềm năng, thiên định cho ta mở trí tuệ để sử dụng tiềm năng của chính ta, để Thánh Nhân và Phật Nhân ta tu thành Phật.

Cái tiềm năng của người tu chánh pháp; lúc động ta sống trong cái tướng tiềm năng, lúc tĩnh ta sống trong cái thể giới của tướng và tiềm năng. Đời sống đó mới là đời sống chơn Tiên và đời sống của chơn Phật thật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tiềm năng của ta sống lại sanh ta một con người có trí tuệ, nhờ hàm học trong trí tuệ mà ta thấu ngộ được Thiên Chơn, sự sống trong kỳ hình, sự học trong kỳ tích, sự ăn ở trong kỳ quang, sự tham ngộ huyền cơ trong kỳ học.

Đánh thức cái ta lúc chưa sanh, giác ngộ cái ta trong tham vọng, ân độ cái ta lúc cầu kỳ, mở sanh đạo cho chính ta lúc hiệp được kỳ lý, rồi đi tìm vào Thế Giới Không Động Thiên, tìm ra sự chánh kiến của đạo tâm, tìm ra sự chánh phương tiện của đạo nhân và tìm ra đại tiềm năng trong Trời Phật.

Hóa thân ta vào cánh cửa của Tu Di Sơn học cái thuần chính tinh thần, động thì thường niệm, tịnh thì vô biệt niệm, tướng thì niệm, vô tướng thì vô biệt niệm. Đến đó nó phát sanh cái động của trí tuệ, cái động của trí tuệ là cái sinh xuất thiên cơ. Nên Tiên Thiên luận là động thiên cơ, còn tịnh là giai ngộ.

Thiên cơ là sự biết của siêu nhiên, giai ngộ là sự màu của thiên lý, tịnh làm cho các phiền não an yên, trong sự an yên phát ra cái động của điển giới như đưa rước cái thân mình ta trở lại Tiên Thiên, còn sự hàm học ở đó gọi là trí tuệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nó là con mà người của thế giới tiềm năng, nó là tinh thần của con của Tiên Nhơn Chi Bảo, như lý tốt sang thì sự trọng kính theo về, lòng tốt tịnh thì sanh ra trí tuệ tinh khiết. Như thế giới của hữu cơ tịnh đi thì thế giới vô cơ tinh thần ta trở lại, trở lại tìm cái tịnh của Vô Vi Chi Khí, vào trong tìm cái tịnh sanh trí tuệ để chơn nguyên, như trí tuệ thì đi lên con đường tiềm năng lại dự trữ, nên cái trường tồn là sanh xuất lại con người có sự khai mở tiềm năng.

Đến trong cái thanh khuyết thì thánh thể theo về, sống trong sự thanh nhẹ thì Tiên Thân làm bạn, vào trong sự sáng có tiềm năng thì chơn tánh Phật an lạc, thanh tịnh lại tư lòng đi tìm ra sự an lạc của Hư Không.

Như lý không ai vấn đạo, lý kia đi vào các cõi điềm tĩnh, như nhân kia không ai phân chia thiện ác nhân ái lớn theo vào, như được nhìn sự rạng đông nhận ra được sự minh sáng, Trời trong sáng đầy tìm ra sự sáng minh triết thật ở trong ta.

Cái tĩnh người nhân là cái cải thiện lại chính mình, còn cái tĩnh của người thiên sư là cái tĩnh của trí tuệ, cái sống lại của tiềm năng, cái sống lại của bản lai diện mục của nhà sư.

Con người có tiềm năng vào động di tịnh, vào tịnh sanh huệ, vào trong trí huệ lại sanh xuất thiên cơ. Sự động của trí tuệ là sự giải thoát của nhân và quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Bậc đạt đạo đi tìm nó để hàm học di nhân, bậc nhân tìm nó để hàm học di đạo, nó lại nằm ngủ mê trong tim thức của con người, nó lại ngủ

say trong tâm lý của con người cố vị. Chỉ có bậc thiên sư dùng chánh pháp thiên định mới đánh thức tiềm năng ở trong ta thức dậy mà thôi!

Tiềm năng ta thức dậy: Trước nó tìm tịnh lìa động, sau nó tìm trí tuệ để bớt trí thức, đến nó tìm tri thức lánh xa tri kiến nhỏ của phàm nhân, như tự đổi mới mình trong nhân cách sống của trần gian và của Tiên Nhân, tự chê mình trong phong lưu hữu lậu của hạ nhân, và tự xa dần bạn bè phàm phu tục tử để đi vào phục vị lại cái danh dự của tiềm năng là phục vị lại cái con người có chơn Phật chơn Tiên.

Từ đó lòng nó đi tìm Minh Sư để luyện rèn minh đức, nó đi tìm Minh Sư để chỉ rõ nội thức của thiên cơ, nó đi tìm Minh Sư để tìm bản lai ta là ai rồi hàm học sự chơn đạo của Minh Sư dạy nó. Nó biết nó vào thế gian là đi du học một chu kỳ, vì còn thiếu công đức ở Thượng Thiên để nó vào thế gian cho luyện đạo kia thành chánh quả.

Nó thức cái tánh Tu Di Sơn ta sanh ra từ đạo thể, nó nhận ra cái thức năng nên nó tâm đạo lớn cho thành, trí nó biết khinh thanh, tánh nó biết khứ trực, xa dần chỗ trọng trực để cội phúc viên thành.

Nó biết cầu sự chánh kiến Minh Sư để nó hàm học chánh thanh tịnh, được chánh thanh

tĩnh nó hàm học sự huyền ẩn của tiềm năng để
thâu nhận sự tinh hoa của Thầy trao tặng.

Nó trọng Thầy như Cha sanh đáng tinh thần
nên đem lòng tôn kính sự huấn dạy của người,
vì nó hiểu ra không Thầy không ai độ mình đây,
vì thế gian có chín ngàn năm thì mới giáng sanh
được một Vị Chơn Thầy. Thầy là Trời trong, là
Phật trong, Thầy ta thị hiển chánh tiềm năng để
dạy ta đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Ném được rượu càng uống càng say, thiền
đạt thanh tịnh điên kinh càng tịnh càng say
trong trí tuệ, còn hàng đạt đạo để phát tiềm năng
lại say trong men thiền để nhập định, càng tham
thiền thì càng tham ngộ được thiền cơ.

Sự say điên văn làm cho người học thông
kinh tạng, sự say điên tâm làm cho thiền sư đại
giác đại ngộ trở lại, sự say trong khí hạo nhiên
làm cho thiền sư sanh Huệ Mạng Kim Thân. Cái
say của trí tuệ đó chỉ ta và Thầy ta ở chơn tu
mới hiểu thông tất cả.

Say điên để hành văn làm tiềm năng sống
lại, làm cho tri giác sống động, làm tinh hoa

trong người biết lưu thanh, làm cho trí độ của thiền sư biến thành trí độ của nhà Phật.

Phật có tiềm năng là đem tâm đạo chỉ Thiên, kinh điển chỉ đạo, tâm điểm chỉ nguyệt để giao Hội Quần Tiên, để huân thị quần sanh, để ta hội Thiên Nhân thành chánh quả.

Nên bậc nhập định trước đánh thức tiềm năng để tiềm năng biết thiên biến rồi vạn hóa, rồi dạy ta vạn hóa như dạy ta Vạn Pháp để triệu nguyên. Nhờ sự bắt đầu của vạn thủy thì ta tìm ra các cánh cửa tiềm năng trong vạn hữu để toàn chung.

Người học phát tiềm năng phải xa dần ngã tướng để khi mở tiềm năng không bị sắc tướng mê tâm, lui dần chỗ huyên não để khi mở tiềm năng khỏi bị phiền não làm ô nhiễm đến tuệ tâm.

Vật cùng tất biến, xảo tốt tất phản; đó là đường đời. Còn đường đạo tìm đến tốt mở tiềm năng, học đến cùng cực mở trí tuệ, vào đến vô cùng thì phát huệ mạng thiên cơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nhờ vậy tiềm năng là gốc lớn của Trời, là sự học của Phật, là sức trao dồi đạo đức lớn trong Tam Giới Phật Gia, học không thể thiếu đo lường thì sự học kia phát sanh trí tuệ, luyện không thiếu mục thước Pháp Môn chánh pháp thì mở được tiềm năng, khi mở được tiềm năng tức ta là Thầy trong ta đó vậy.

Tiềm năng như cái Máy Trời các phương tiện bên trong ta có thể dùng và sử dụng được hết, nên ta đi vào trong bản thể của Vô Vi Chi Khí để tìm ra cái bản năng Huyền Vi Chi Bảo và sử dụng được cái phương tiện trong chín Trời cho ta hoằng đạo khai mở tiềm năng.

Người đắc tiềm năng: Nghe được lời nói của thiên cơ, học được huyền vi trong vô tướng pháp, nói được tiếng nói của chơn như. Như trong vạn hữu, như thiên ân huyền cơ mà tiềm năng ta tìm ra được Thiên Chơn trong mọi điều hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tiềm năng như kho tàng kinh cát có chứa Thiên Đạo Đồ Thơ, ta được nó thì đắc lậu tận thông, thông thần quang và khai thông tánh

Phật, chu du vào Vũ Trụ Đại Thiên gặp lại bằng hữu chi giao, tìm ra Phật Môn Chi Giáo, hội ngộ lại thần minh nơi Niết Bàn đồng nhất Phật của tâm ta.

Đến cõi vô sanh không còn lo sanh tử chương, đến xứ vô tranh không còn danh vị đề đồ thanh, đến nơi vô tướng bình đẳng thiên cơ trong Phật linh cơ, làm cho lòng mình chứa Diệu Quang của nhà Phật nhà Đạo rồi sáng suốt đại từ đại bi hỷ xả để ta nhờ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tới đây con hành văn phát ra tiềm năng là thấu ngộ được siêu lý cùng Thánh, siêu giác cùng Tiên, siêu quang cùng Phật. Đến đây cái động của trí tuệ làm cho ta say trong trí tuệ.

Như tâm đến đồng thì sự cảm ứng được tường vi, đạo đến đồng thì thanh tịnh đồng khởi, tánh quang sáng đồng đức thì sự trong sáng thanh tao, làm cho ta say trong dòng hào quang của trí tuệ để trình sáng của ta về.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sự học đến đây tâm động thần chi, lý đồng huệ khởi, nên được lòng an sự anh thánh theo

về, được ý an đạo đồng nhất tự, như tâm định đề hồ thi thơ móng khởi, tánh định chỉ nam vạn lý theo về, sự không đi học ở đâu, ở trường đời mà thông thái Vũ Trụ. Đó là tâm học sự thiền định chánh pháp, khai mở được tiềm năng con học đạo với Chư Phật ở Hư Vô.

Sự học của tiềm năng là sự học của Phật Pháp, Phật đốn ta ngộ, Phật điểm hóa ta thông, như mọi sự chỉ đạo đều giúp ta mở được tiềm năng, người được mở tiềm năng như thấy Trăng soi tỏ bốn lai, như trái tim Vô Vi Chi Đạo của ta tìm ra diện mục.

Cảnh sanh hóa thức ngộ đề tri,
Lòng sanh cảnh giác ngộ đề lý,
Tình sanh hóa ứng cảm thi thơ,
Tâm sanh hóa xuất văn ngôn thượng học.

Tiềm năng;

Là sức học của của thiên cơ,
Là sức đạo của vô tướng,
Là trí tuệ của vô tướng quang,
Là tính đạo của từ bi vô biệt niệm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Kẻ sĩ tu đạo khi phát tiềm năng thì say trong vô lượng quang, thiên sư học trong vô lượng pháp, đạt trong vô lượng Tu Di, tìm hiểm được đạo nhân bất chiến tự nhiên thành Phật là người khai mở được tiềm năng.

Nên học vị tha để trở lại tánh thiện, quên thiện ác trở lại gốc đạo, bỏ thiện lẫn ác để phục vị Phật tâm, quên ta là ai để vô biệt niệm. Đến lòng không còn niệm mới sanh được tiềm năng chính ta là Phật di thiện.

Tạo điều kiện quên cái ta trừ phú, quên cái ta có tinh có tú, quên cái ta có sanh có hóa tức là giảm được nhân quả của tiền căn mà trở lại cái ta bất chiến để đời ta không ác không thiện, trở lại tiềm năng chính ta ở Thượng Thiên, tiềm năng ta là Phật có đại di thiện.

Người học ở tiềm năng là giảm chế trước khi đầy thì không bị nước tràn ra, giảm sáng lạ không bị mất tinh khuyết của nó, giảm nhân duyên không bị buộc nhân duyên; cái buộc đó là con đường sanh ra nhưn và quả.

Nên bậc phát tiềm năng thường lắng nghe sự sống của lương tri thì thông rõ Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, đi vào trong sự sáng của trí tuệ để

sáng, đi vào trong sự sống của lương tri để tri giác thì việc làm nào đều có mục thước tiềm năng để đo lường tính năng của nhà Đạo học Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xưa nay các vị đấng đạo không đủ thời gian để học cái mình đang mở nội tâm, cái thuyết độ trong Tu Di đang dạy nội tâm, và cái huyền cơ đang điểm hóa nguyên thần, sợ không đủ thời gian cho mình giác ngộ, sợ không đủ tiềm năng cho mình chánh đạo, và sợ không có đủ điều kiện để không phụ lòng Thầy điểm hóa và lòng Trời cho ta đạt đạo.

Vì vậy họ tìm nơi thanh tịnh để an vi, tìm nơi thanh đạm để giảm sự cầu kỳ, nhờ xa lìa các cảnh giới phồn vinh để lòng mình phát sinh sự thanh tịnh, để lòng trời chỉ đạo trong sự thanh tịnh. Vì vậy kẻ sĩ hiếu học và hiếu tu đều mãi có chỗ thanh tịnh để mở tiềm năng trở lại trí độ của nhà Đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xưa kia các Vị Vua Chúa, Khanh Hầu, Công Tôn và Nhân Sĩ, Nữ Hiền khi thấu ngộ

được chỗ cao của Tu Di khai mở tiềm năng lại muốn đào sâu lại sở học tham ngộ thiên cơ để tự mình đắc đạo. Đến chín mươi phần trăm các vị lìa ngôi vị ở đời, về quy y với Đức Phật và lìa động tâm tịnh, xa cái cầu kỳ là học tánh đạo biết tự lực cảnh sinh, bỏ cái phiền não văn chương và học lại văn chương của nhà Phật cho thanh tịnh tánh, là muốn tìm về chánh Tu Di thanh tịnh để đạt Đạo Bồ Đề trong một kiếp.

Từ đó cái có cái không họ không đáng lo, lo là ta không thắng được chính lòng ta, cái sanh cái tử không đáng sợ, chỉ sợ chưa giác ngộ lại lòng ta cho ra khỏi chỗ luân hồi tâm, cái yếu mạnh không đáng buồn, chỉ buồn là tung hoành một đời mà chưa tìm ra lối để ta giải thoát toàn chơn. Nay được đạo ta xin quy y cùng Đức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Kẻ trí tự hỏi tiềm năng của ta ở đâu? tại sao sự học đến bậc đầu mà lương năng ta chưa sanh chánh đạo, có phải sự học ở đời là giả phải hay không? rồi cái danh giàu thì dục giả nhân canh, còn cái tình giàu càng thêm lòng tranh xáo đấu

để bảo vệ cái vật chất của trường đời, đạo và tiềm năng của ta ở đâu? ta giàu sang nhưng phiền não cứ mãi đương đầu.

Kẻ sĩ tu đạo hoặc tu Phật mà không tu bỏ tiềm năng khác nào mò Trăng trong đáy nước, suốt cuộc đời thiên định chẳng thấy Trăng, khác nào nuôi thỏ chờ nó mọc sừng, suốt cuộc đời đến già sừng thỏ chẳng có sanh.

Có Phật tượng mà không có chánh pháp là tu tướng, và sống cầu xin trong tướng tượng mà thôi! còn có tu chính pháp mới gọi cửa Đạo nhà Phật chơn tu để khai mở tiềm năng.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cửa đạo là cửa tiềm năng, người mở được cửa tiềm năng tức người đạt đạo, đạo do bản lai Phật sanh diện mục, còn người mở tiềm năng là đi vào cõi đạo ở bên trong, đi vào Núi Tu Di ở trong trí, đi vào Phật học thiên cơ ở trong tâm nên gọi là hàng đạt đạo.

Luyện chánh pháp Như Ý để mở tiềm năng, học chánh kinh để khai mở trí tuệ, cả hai là phương tiện của chơn nhân, là phương châm của người học đạo, là phương trình để đánh thức nội tâm. Khi được tâm sáng thì Huyền Kinh, khi đạt tâm minh thì mình đắc đạo.

Thần không pháp ai mở cửa để mình đi, đạo không Phật ai chỉ huyền cơ cho mình tìm sanh lộ, trí không mở tiềm năng ai chỉ đường đạo để ta về, tánh không giác ngộ ai chỉ khả năng cho ta thành Đạo thành Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Vì vậy tiềm năng là cửa chánh thanh tim, là lý trí sanh ra Kim Quang Huệ Mạng, là thần thức chủ sự cho việc chánh tinh thần, là lực chí nhân ai muốn đạt Thần Tiên đều phải học để thông, đều phải luyện để minh, đều phải mở ra sự giác ngộ để trị mình.

Bậc nhân không để mất y nhân, Bậc Thần không để mất y đức, Bậc Tiên không để mất quyền năng, Bậc Thánh không để mất trí tuệ, Bậc Bồ Tát không để mất Tu Di chí thiện; đó là tiềm năng, nhà Đạo nhà Phật không để mất y đức mới thành chánh quả của Đức Phật Như Lai.

Cái học còn có lời nói để lìa ác phục thiện, cái học không lời nói lìa phiền não trở lại cõi thanh tịnh để phát tiềm năng. Người phát được tiềm năng là người đi học trong thiền cơ của nhà

Phật, học sự thiên cơ của nhà Đạo để chính mình thành Phật thành Đạo để phụ hóa Như Lai.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên người đi học đạo là đi tìm lại cái tiềm năng của ta là ai, và cái tiềm năng trong Trời Lớn ai lại là ta, nên họ lìa vô không chấp hữu, lìa Vũ Trụ Hậu Thiên để phục vị Tiên Thiên, nên họ nhẫn nại giữa chợ đời đầy phiền não, nên họ ly tâm vào cõi Thái Nguyên, xa cõi dương đông lìa cõi kích tây để cho có đủ thời gian chu du học đạo và an tĩnh lại nội tâm để nhẹ mình cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Họ Quán đề hồ cô gái đẹp ba mươi năm sau là bà lão, văn nhân tài tử ba mươi năm sau các cụ già nua đi về hưu. Vậy trong ba mươi năm này phải mượn thời gian Trời cho ta đi tìm chơn giả của nhân gian, chơn giả của Hư Thiên là tìm lại cái tiềm năng chính ta là Phật, mới thấy Trời thi ta mà ta đậu được gọi là đạt đạo để sanh xuất tiềm năng.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Không tu đúng chánh pháp có quán tưởng đề hồ có ngàn kiếp tới, khác nào cây sanh hạt hạt sanh cây đến khi gặp lửa thì cây già hạt cũng đều cháy sạch. Chỉ có đi đúng chánh pháp Như Ý Pháp Môn mới đi đúng thang Trời trở về lại tiềm năng và phục vị cùng đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nhà Đạo mở tiềm năng là sống trong kim cổ kỳ tài và kim cổ kỳ quan, cao quý cái cổ học tinh hoa, người mắc ta giữ lời hay để làm văn để cổ điển, để lưu vào thư viện thành sự sáng tạo của người xưa tức đóng góp cho ta biết dự trữ tiềm năng của lịch sử.

Nâng đỡ tài hoa của đời nay để lập thành hàng Hoàng Kim cho thiên hạ được hưởng đời văn minh thượng học, tu thành chánh quả làm cho văn minh dân giàu quốc mạnh thiên hạ thái bình. Cả hai đạo chi dân dân chi đạo là kim cổ kỳ quan trên mặt đất.

Sự sáng lập của đời Hoàng Kim con người tài hoa sẽ đóng góp tài năng đưa dân vào sự giàu mạnh để chi đạo, đưa tài hoa vào thiên mệnh để di mệnh với Quốc Gia làm cho đạo đồng nhất thể.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Dân giàu mạnh nhờ đạo chi dân, người phát tiềm năng nhờ đạt đạo thuận thiên thời vận, an địa lợi vì biết tu đạo để hòa nhơn, làm cho đạo nhơn trị được bình trị chi quý, làm cho tâm đạo phát trí độ bảo quốc chi dân, làm cho thần minh khôi phục Đại Hoàng Kim chi quốc.

Đến đây quốc đạt đạo chi dân, Thần Dân nghiêng mình làm tròn bốn phận trong sự chi đạo, nhà được tự do ngôn luận giàu mạnh, dân an chánh đạo, hiền sĩ kiến sách giúp Quốc Đạo giàu mạnh thanh bình.

Còn bậc trí tri thì có cơ hội dâng tài hoa và sách lược kinh thương bình chuẩn chi bảo, làm cho tiềm năng nước trở thành nguồn sách lược giàu mạnh chi dân. Có phải cái đạo phát tiềm năng làm giàu mạnh cho thể nước, còn đạo nước di nhân trọng tài hoa để làm giàu mạnh sơn hà.

Đến đây cái đạo phát tiềm năng là cái đạo tề để gia chánh, tu thân để nhân chánh, tu chánh Tu Di là thuận với lòng Trời, an định Địa Đạo con người và làm cho Vũ Trụ văn minh sống chung trong sự thiên phú của Trời Đất cho ta di đạo phát tiềm năng.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Trên tiềm năng thuận thiên thời để kỳ quan cùng đạo, dưới thuận nhất đời sống đúng phong thủy địa lý hiệp với địa dư, lòng người biết tu mở tiềm năng là hòa cùng Thiên Đạo, dạy người tu không mê tín mới là người hòa hơn tu chính làm giàu mạnh Quốc Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Phật đạt đạo là tu chính tiềm năng không mê vào dị đoan và âm thanh sắc tướng, ở trong vạn hình không mê, ở trong vạn tượng không mê lầm. Nên mở được tiềm năng.

Người tu đắc tiềm năng tôn kính Tổ Phụ Ông Cha lập quốc di hơn, bảo vệ sơn hà bờ cõi để cho ta được nhà lớn thanh bình. Họ đã hy sinh cái cao kính mà ta được trị an, họ là Quốc Hồn linh thiêng cùng Đạo cùng Phật. Ta là hàng tiềm năng phải kính cổ nghinh kim cho tròn bốn phận chi đạo ở Quốc Gia ta.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người mở tiềm năng; nhân với mình để mở chức năng thượng học, nhân với người cho hòa khí mở mang, nhân với Trời Đất để chính nhân

quân tử. Cái đạo chí nhân tế thế nhân hòa thì vạn sự thái bình phong.

Đất nước kết thành Quốc Gia là nhờ bậc khai mở tiềm năng chu toàn cho xã tắc, còn nhưng bậc thiên sư có hàng duy vật đã trải thiên tư phù trợ nước nhà, và trả nhân luân cho đức lớn làm người. Nên các đại đầu sư nên nghiêng mình phụng sự cho Tổ Quốc để cái đạo chí nhân có đủ đức di nhân, di Phật rồi đến đạt đạo di sư.

Cái thiêng tư của người yên nước là trọng hàng khai quốc, kính bậc công thần, sự kính cổ để chí nhân, sự nghinh tân để chí thiện. Xưa nay bậc chơn hơn lập Quốc Gia cần họ phải trải lòng nhân để phò trợ, nay thành hàng Quốc Hồn trong Đại Thế Càn Khôn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên bậc đại trí mở tiềm năng lại an chánh nhân mình trong tình yêu thương Tổ Quốc, nên họ cách vật để dựng xây đời sống của dĩ nhân, làm việc có tiết độ, hành việc có mục thước chỉ đạo để Vạn Pháp trung hòa, rồi hòa nhân trong mọi sự việc tế thế có lòng nhân.

Kính bậc trọng phụ đề nhường lời làm cho Quốc Gia có hiền hiếu, nhượng hàng hiếu liêm cho học sĩ năng trí độ hiền nhân. Còn hàng thiền định tu thân làm cho đức nhân minh di thiện, con người đạt đạo đại diện hàng quân tử của Quốc Gia có khôi tinh thần.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên hàng mở tiềm năng dâng tình ta vào tình núi sông để an chánh, dâng tình ta vào thiền định để quang minh, dâng tình ta cho thái bình đại trị. Có phải sự tu chính Quốc Gia làm cho văn minh giàu mạnh sơn hà.

Bậc cách vật đề trí tri cho tới cõi thông tình đạt lý, cái chơn hơn biết tìm về đại trí thì cái tình dâng tình vào sự thanh tịnh để triều ca, làm cho con hiếu hiền thì gia trung bình trị, làm cho bậc hiếu liêm thì tình xã tắc biết phụng thờ, yêu hàng đại văn thơ là hàng có tình yêu nước, ái bậc thiền sư có lòng ái quốc tề gia. Đó mới gọi cái Tu Di của núi sông đại thế, đó mới là dòng tu chơn tế thế hành hơn.

Nên bậc mở tiềm năng không ngại gian lao trong thao trường mô hôi đã đổ, có đủ tài hoa mới giữ vững đức độ của sơn hà, cái phù trợ Quốc Gia biết để cái ta ra ngoài là tình ta trong

tất cả. Bạc đại hỷ đại xả mới là hàng khai mở tiềm năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như Ông Cha ta nghiêng mình vì đạo ái quốc, là mong ta phải có Đạo Lớn để tề gia, ta nhân để trả cái nhân cho người đã mất, ta ái để trả cái ân cho hàng ái quốc trước khi ta mới sanh ra, nên quên cái ta thành tựu nhỏ làm cho đại quốc an bang trong đại khối tề gia. Đó mới gọi nhân xứng nhân đồng an thể đạo, nhân chánh tình dưng sự minh trung, an chánh đạo cổ tâm kim, như hàng đại hùng khi hàng ma tâm thì cần trí kiếm, bằng tâm giác ngộ rồi trí kiếm kia biến thành Bạc Đại Thiên Kim; Thượng Phương Bảo Kiếm để định sơn hà.

Cái đức của người kim thiên biến thì cái tình của cổ nhân an tịnh tự nhiên, có phải cái giàu mạnh của Thiên Kim làm cho trí độ không còn người nhân dùng tới kiếm, thanh tịnh tư lòng nhờ gặp được bạc Đạo Lớn biết an kim.

Kim là Tiên khi đạo tâm chu du đại thế, Kim là Phật Pháp cho thiên hạ thái bình phong, kim

là ngân lượng cho hàng kinh thương tế thế. Đạo an kim dân giàu quốc mạnh tề gia.

Chí lớn của bậc hưng kim làm cho sách lược kinh thương giàu mạnh, làm cho sáng trí độ của bậc tu đạo biết Hoàng Kim, kim trọng tín làm cho sức kim thành trí tuệ, tánh kim thành pháp lực, tình của kim làm giàu cho bậc đức trọng nhân hiền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên hàng Đại Bồ Tát dùng tâm kiếm để Hoàng Kim, làm cho kim thành đức chí nhân như người giàu biết y đức là bố thí phương tiện, như bậc cầm nắm binh quyền biết dùng sách lược hoàng đạo để an chánh tứ phương, làm cho đạo hàng ma của Bồ Tát thành đạo hoằng kiếm của Đức Phật, của những bậc chân nhân giàu mạnh để xây dựng sơn hà.

Còn bậc quân tử biết trọng tiền tài cho dân giàu an đạo, cho trí tịnh sanh huệ, cho lòng an lạc làm cho đất nước được văn minh phồn thịnh, nhờ văn minh phồn thịnh con người mới đi vào thượng trí của văn minh. Nhờ giàu mạnh mới trở lại con đường xây dựng Hoàng Kim, nhờ

tánh linh phát huệ thiên hạ mới được sự sống dân giàu quốc mạnh thiên hạ đón sự thanh bình.

Còn hàng Bồ Tát hàng ma để thay đổi chu kỳ âm kim sanh dương kim, giúp cho dương trưởng rồi đi về Đường Hoàng Đạo, làm cho trí độ của âm kim biến thành Bồ Tát, buông bỏ đồ đao cho Thiên Đạo đi đến Hoàng Kim.

Bậc quân tử chí nguyện bỏ tam âm hướng dương cho Thầy ra quờn đạo, tánh nguyện dứt khí tam âm cho ánh dương quang Phật Pháp đi về lại lòng mình, tâm nguyện bỏ dứt tam âm để mở ra cái tâm của Chơn Đạo Vô Hình, Chơn Phật Vô Tướng và Chơn Tu Vô Tranh trong sắc tướng thính âm để bậc thiên gia tu thành chánh quả của đạo nhà.

Hàng quân tử làm cho lòng chí nhân am tường trí đạo, làm cho tánh Linh Quang am tường Pháp Phật, làm cho tình quân tử và Thánh Nhân thành khối chơn tu, tu chính sơn hà xã tắc quang minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nước sanh chí sĩ; hàng chí sĩ tu thân cho thông tình rồi đồng hành cái đạo kinh bang tế

thể cùng chung với nước, còn hàng chí sĩ có hỷ xả cái dĩ vãng của người xưa, làm vinh nhân chánh thanh tịnh của đời nay.

Tu chính thân lập chính nhân và tu chính cho đạo chi dân, làm cho dân mình giàu nước mình mạnh, thiên hạ thái bình an hưởng đời đạo song tu trên Quả Đất.

Nước được chơn nhơn thì được cái đạo thông tình để chí tín, thuận thiên lý bậc đạo trị quốc có Vương Pháp thấu hiểu được lòng Trời, hàng quân tử lắng nghe được thuận lòng Trời, việc tu chính cho đời Hoàng Kim có Trời Cha ân độ. Được sự Đại Tu Di của Trời là cứu dân mình ra khỏi tam đồ khổ để lập lại sự giàu mạnh an di.

Hàng quân tử có sách lược làm cho dân giàu, dân có sở hữu chủ làm cho quốc mạnh, có sách lược kinh bang làm cho bậc đại trí cao quý đến tài thần, hàng quân tử làm cho nước có nguồn nên thông tình vì đại thể.

Thần có tính linh giác ngộ lớn giúp sơn hà, tài có thiên phong làm cho nhơn tài đi về Đường Hoàng Đạo với Quốc Gia, như Cá hóa Long bậc tu chính lòng nhân ai cũng đắc được Huỳnh Đạo Thiên Phong, làm quan trong nước mà vì nước vì nhà để hưng chánh tề gia.

Hàng đạo quân tử không nói mà lòng người thuận thiên thừa mệnh làm tròn bốn phận chi dân, bậc quân tử không kêu gọi mà thiên hạ nghiêng mình trung chánh chi thiên. Bởi họ có tâm linh, tâm linh họ nhân được thiên thời của ý Trời nên nhận được sức Trời đồng cảm, đồng tâm. Bởi họ có tình yêu nên dâng ái với bậc hành đạo chi dân, việc cạnh tranh họ đều không làm nữa.

Từ đó họ khái ngộ được sự chơn ngộ của nội tâm, Trời dạy ta học để làm việc thấu bốn phận chi dân, họ thay vị trí tu đạo cho đạo của Quốc Gia minh đức tròn đầy, Thần Dân đều theo mệnh Trời hưng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây Quốc Gia đại tu tức tu chính trí tuệ lại Quốc Gia, bậc quân tử phải có đức nhơn ái để đồng thanh với Âm Ba Đại Hồn đang khái ngộ, cho các người đắc Thánh Nhân, đang đánh thức sách lược của người chí nhân và đang thực hiện tình Trời trong sức của tài hoa biết an bang lập thế.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn hàng tài hoa lại biết hiến ái vào sự ái quốc, có trung chính vào Đạo Lớn thần minh, làm cho mình vì nước dưng tình, làm cho thần minh vì đạo tề gia mà tu chính nhân gian để lập công tâm mà tô bồi đức nhân gian đi vào chu kỳ thượng học.

Còn cái đạo trị quốc là cái đạo chi dân làm cho dân giàu thì dân mạnh về trí, làm cho quốc mạnh trong sự bình trị đó là đạo an dân. Nước mạnh về sự nhơn trị, làm cho sự kinh thương phồn thịnh, làm cho sự kinh bang văn minh, làm cho ngoại bang thành bằng hữu để cùng nhau kinh thương tế thế.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Dân giàu thì sanh xuất tài nhân, quốc mạnh sanh xuất hàng trí tuệ, cả hai trở thành cái đạo đồng thanh tương ứng, đồng chí tương cầu là đồng thành quả vị Phật và Quốc Đạo đắc thành.

Nước được trí tuệ thì đạo trị quốc đắc văn minh, nhà được giàu sang thì dân an ấm no thạnh trị. Nên bậc đại tu phải nghiêng mình ở trên cao mà nhìn đức tu có công lý, tu cho dân mình giàu, cho quốc mình an trị mới thật Đại Tu Di của hàng quân tử tu chính sơn hà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Kính Trời như Cha vì Trời cho ta sanh khí để sinh tồn, cho ta trí tuệ để giải thoát, cho ta tiềm năng để tu chính Quốc Gia, ấy mới gọi kính Trời như Cha để thuận Thiên thừa mệnh. Kính Phật như Thầy, dạy ta từ mê thành giác, dạy ta từ đần độn quê mùa thành bậc khai mở tiềm năng, dạy ta từ ngu si trở thành hàng trí tuệ. Đó là ân tái tạo của Phật giáng trần cho ta trở thành Phật thành Đạo ở Kỳ Ba.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nước được chí nhân thì Phật kia là tiết độ sư đến dạy mình, nhà được hiền tài lòng mình đạo đã thành Chơn Sư. Cho nên những hàng chơn như xưa nay vì Đạo Lớn nghiêng mình trong hàng chí sĩ vô tranh, an mình trong hàng trí tuệ không danh, và trung thành với đạo ái quốc tề gia để dâng công đức lớn thành đạo ái quốc cho nhà.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng quân tử họ trả cái nghĩa ba sinh (quá khứ, hiện tại, vị lai) giữa người thành Phật, họ trả ngọn rau tác đất nên yên phận để tu hành, họ dùng khối điển thanh hóa giải được cho Quốc Độ âm u đồ khổ, họ dùng thanh quang bảo vệ lại

cho Quốc Hồn tận độ tề gia, họ dùng trí tuệ để hàng ma bảo an cho Vô Vi Chi Đạo cho hồn quốc. Nên Quốc Gia và các Trọng Thần mới có sức bảo hộ để an định tề gia.

Hàng quân tử; ân trong vô hình thì khối thanh quang của hàng đức đạo ban rộng xa đuổi được bão tố và các tà thần xâm phạm Quốc Gia, nên họ kính hàng tu có thanh quang điển lành để bảo an trong Vô Vi Chi Khí vô hữu đồng tâm. Sự hiến ái mới trở thành bậc đức trọng lớn tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng quân tử tu đạo của đời nay là những hàng chí nhân biết phụng sự xã hội, có tánh đức trung can nghĩa cử phù trợ Quốc Gia, có tấm lòng vị tha nghiêng mình vì Quốc Gia Triều Chánh mà an đạo, không đặt mình cao quá cho sự minh ái trung hòa, không phá tài hoa trong nhân gian để trăm hoa đua nở, không can thiên cơ thời cuộc của Ông Trời để chơn lý thông linh.

Tu như chí sĩ biết dâng tình cho dân giàu quốc mạnh, tu như chí nhân đồng xây chánh

giác làm trí tuệ Quốc Gia đến mạnh giàu. Đó mới gọi người chơn tu đắc đạo và xây dựng đạo ái quốc chi dân cho tròn bổn phận của mình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tu như vậy Quốc Gia được hàng đạo đức an bang, đời làm cho dân giàu quốc mạnh, đạo làm trí tuệ văn minh đem thiên hạ vào phụng sự thái bình để âu ca lạc nghiệp.

Nước có đủ phong thái của quân tử thượng nhân, nhà có đủ sách lược để trí tuệ, còn hàng kinh bang tế thế thiên hạ giàu mạnh biết làm giàu mạnh chi dân, làm cho muôn kinh tìm về một dĩ định để hộ mai, làm cho muôn dân tìm về một sự giàu sang để an đạo, làm cho quốc chánh thuận thiên thời, làm cho tài hoa hòa thuận với những bậc chánh giác thì sự tu đó trăm điều lợi không có một hại đến với dân, mới thật Thiên Thời Địa Lợi Nhân Hòa an chánh lòng dân.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tiếng chuông của cõi Lô Âm Tự vang xa để chánh trí tuệ trong thiên hạ lại đạo nhà, thiên hạ tự trở lại gốc Bồ Đề, Âm Ba Đại Hòn ban ra làm cho chánh khí trong Thiên Địa vào Quốc Gia để phục vị. Kẻ sĩ tầm chơn nay đạt lý khái ngộ lại chơn tâm, nhân sĩ tầm đạo nay đắc thiên cơ thì thông đạo.

Như khí xuân đến vạn thảo trở kỳ hoa, như chúa xuân đến vạn Thần đồng thanh nghinh đón, như bình minh đến vạn Thần đồng bái ánh sáng Đạo Lớn của Trời Thiên của Vương Đạo mở ra. Nên dân ta mừng sự tam sanh hữu hạnh, nên người dân ta được đón mừng sự cứu cánh của đạo ái quốc Thượng Nguyên, lập lại đời Hoàng Kim giàu mạnh cho thiên hạ đi đến thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn hàng quân tử tu đạo đời Hoàng Kim là tu chánh sách lược, tu chánh sự giàu mạnh chi dân, làm cho dân giàu dứt tam đồ khổ, làm cho dân trí lại dứt sự phong kiến dị đoan, làm cho dân có sanh xuất tiền năng tu chính trí tuệ cho mình và tu chính văn minh cho Quốc Gia triều chánh thì nước đó được thái bình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng hiền tài chúng chính chi giáo, còn hàng Trọng Thần nhân trung chính chi đạo làm cho khí ôn nhu thuần phát đến lòng người. Kẻ sĩ vì nhân trái lòng vì hiệp đại nghĩa, học sĩ vì nhân dưng ái để đào tạo tài hoa, tu sĩ vì công lý

của Quốc Gia nên nghiên mình phù chính quốc gia là nhà lớn của mình cho được thịnh trị.

Nước được vậy là nước nhà, tài hoa được đạo ái quốc là hàng trọng phụ, nên tôn trọng sự lễ nhạc chi dân cho Quốc Gia văn minh và đạt lại sự thái bình thịnh trị.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Bậc tài thần dùng lễ cử để sống trung can, hàng tài nhân dùng lễ nhạc để tế thể, an bang làm cho lòng người trung chánh chi dân, làm cho lòng dân trung chánh chi đạo, làm cho học sĩ có những món ăn tinh thần và tài hoa có món ăn tinh thần trong Trời Đất để đạo ái quốc của mình được trường sanh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái đạo của thời kim là đời đạo song tu, đời tu thân để thân mình đắc trí tuệ, được trí tuệ người tu lớn là tu chính giàu mạnh chi dân, như Tổ Quốc cần người chơn tu thì người chơn tu sẵn sàng hiến ái, dâng sách lược bảo vệ sự thái bình, có đôi khi dấn thân để làm tròn cái công đức phù đạo chi quân, cố vấn cho Vua để an bang cho Quốc Gia Triều Chánh, hay cố vấn

cho Trọng Thần tức hàng Hiền Thần đặc đạo chi nhân.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người tu đạo của đời Hoàng Kim là người cố vấn cho Trời lập Đạo, vì Trời là Cha, Bảo Quốc là Mẹ, phò trợ Vương Hanh Lợi Trinh là đạo trong đời sống. Cho nên mỗi tu sĩ đặc đạo có đại trí tuệ thì phải làm đại chí nguyện, phải tham gia vào cố vấn cho hàng nhân sĩ ở trong xã hội, cùng nhau hàm thụ cái đạo đời và cái đối nhân xử thế trong ta đó vậy, tức làm tròn cái đạo ái quốc chi dân tức hàng chánh nhân đặc đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người tu chánh Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh là người đã trung với Vua, hiếu với Trời Phật Ông Cha Tổ Quốc, và nghĩa với bằng hữu với người đại nhân của Quốc Gia, nhân ái với người thân và công bằng với sự tu thân để tế thế. Được vậy là tu chính lòng nhân để ta đặc thành chơn đạo, tức hàng chí nhân đặc đạo của gia tề.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn cái ái quốc: Bậc minh trung không thờ hai Chúa, không làm việc với hai Vua, không mãi quốc cầu tài danh mới là trung chánh chi đạo, người đó đặc thành là đặc thành sự trung

chánh chi đạo tức là hàng trung dũng đắc đạo chi dân.

Hàng quân thần: Trời giao sứ mạng trên mình là ái quốc, vì việc tu chánh an bang, người đã mang nghĩa vụ Trời giao đạo ái quốc trên mình. Nên kẻ sĩ tu đạo biết tận tâm để biết thủ tiết độ chi đạo, làm tròn bốn phận để nhân nghĩa chi giáo tức là hàng tiết nghĩa đắc Đạo Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng tu chơn: Tức đi tìm Chơn Đạo Vô Hình để chức năng của chính mình đi vào đường Thượng Học, chi đạo thượng trí, chi Huệ Mạng Kim Quang, đi vào chơn Phật vô tướng, đứng trên hàng chí nhân để chánh Linh Quang, bình lòng thượng nhơn để văn minh Thượng Học, tức giải thoát cái ta là ai để trở về với Thượng Đế chánh tình ta.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây con mới thấy bậc tu chơn có đại ngã Vô Vi Chi Lý, họ đi vào sự kiến tánh đắc Phật Quang lại dẫn thân phụng sự cho nhơn loại không lời nói, không đòi công danh hiển hách, chỉ mong chơn lý đi sâu vào trong đời sống của

mọi người của nhân gian, trở thành chơn đạo vô thượng để tấn phong học sĩ của nước nhà.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng tu chơn là đi tìm cái Chơn Lý Vô Hình để khế nạp cái chơn linh của chính ta đi về trong cõi thanh tịnh, đi vào cõi không thời gian để chơn linh của chúng ta hợp cùng chơn lý của nhà Trời. Được vậy ta là hàng đạt đạo gia, đạt cái đạo không màu không sắc để giải thoát cho tất cả màu sắc của chơn linh đang bị luân hồi trì kéo giữa thế gian.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cõi không thời gian là cõi thanh tịnh, ta vào đó học đạo lại quên lời nói phiền não để muôn hình vạn lý theo như ý tùy duyên, như cái đạo người Tiên tu chơn biết tùy thời để biến dịch, vào cõi không lời nói mới tri ra sự tùy ngộ anh nhi.

Cái anh nhi của ta không có lời nói mà nó biết dùng ý để không có phiền não của thế gian và không có quá khứ vị lai tâm của luân hồi. Đến đây mới thấy cái tâm của anh nhi là cái tâm vô biệt niệm, trở vào cõi Không Động Thiên tu đạo với Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Anh nhi ta thường trở về cõi không thời gian tức sống thật trong đời sống mới của tinh thần, không buộc tưởng tình để tâm lý ta biết tầm nguyên, không buộc ảo giác để cái tâm ta đi vào trong cái chơn khí ban đầu. Từ đó các chơn huệ theo thần minh sanh xuất Thiệu Quang trong cõi không lời nói.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây ý chí và thần minh của ta kết thành khối vô lượng Phật Quang, như tâm tàng thần không niệm thì thần xuất nhập vào Thế Giới Không Động Thiên, hóa thân ta hàm thụ cái chơn khí ban đầu để tâm sinh chánh đẳng, tánh sanh chánh Linh Quang, và tinh ba biết kết nạp tinh hoa trong Trời Phật làm cho ta trở lại tánh của Phật Quang, trở lại Phật tâm và tâm lý, và hồn nhiên như người giàu tới tột phú không còn sự khó nghèo làm lao nhọc nữa. Nên tâm hồn họ như thoát tục tự do.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái khí ban đầu là Tiên Thiên Chi Đạo, tinh thần ta biết cái khí hạo nhiên nối vào ta, hơi thở trở thành ánh sáng Vô Vi Chi Đạo, nên sở học trường sanh chi đạo mới mở ra dạy cái luyện

đạo trường sanh. Phải không dùng lời nói, phải không chứa phiền não thì sự an lạc chơn linh đi vào sự trường sanh chi bảo để dạy ta.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây người nhẹ như không có ta, lòng nhẹ như không có thân, tâm nhẹ như Rỗng biến hóa ra ngoài Thế Giới Vô Vi, hóa thân ta hàm học cái ta không tranh sự thành tựu do hữu xạ thì tự nhiên hương, hữu đạo thì tự nhiên thành tựu, trong Chơn Lý Vô Hình để ta đóng góp Đạo Lớn trong sự học với Phật Tổ Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thần minh ta ra vào cõi thanh tịnh để luyện khí trường sanh chi đạo, khí đó tròn đầy thì ta lại hóa hình Phật Quang trong Đại Vũ Trụ, khi Phật Quang ta tròn đầy thì ta luyện đạo, cái đạo đó ta làm theo ý Trời Tam Bảo ở lòng ta.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thuận tòng thiên lý tức an trong cái có, yên trong cái đủ, bình thản trong cái tròn đầy, mỗi ngày thanh tịnh đi vào trong, mỗi thời sanh trí tuệ phát đạo tâm đi vào trong, như tập dần đời sống huyền ảo có tài hòa. Nhờ vậy làm cho

thuần nhất cái đối nhân xử thế mà không lời để tâm ta đạt đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như mới biết thường tranh, biết tới khôn ngoan thì lẩn tránh, đến biết tới vô thường thì không lòng tranh cạnh. Còn người biết an chánh lại không dùng lời nói mà hành đạo thiên định, người đó biết tới thiên cơ Vô Vi Kỳ Đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như mới học thì thấy ta đa tài, học đến thượng sĩ thì lại truy nhiều ít nói, đến giác ngộ thiên thời lại không còn muốn nói gì, tự mình dứt lời quên ý để thần minh đi vào cõi không lời nói mà giải thoát lời nói đời đời trong thanh tịnh cùng Phật cùng Đạo ở Như Lai.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên bậc chơn tu tạm mượn lời nói để hành y, tạm mượn y pháp để quờn ý, tạm mượn thời gian để đi tìm ta làm ai? Còn người tu mà còn nói nhiều mà không tìm được ta là ai thì kinh văn đó chỉ là đồng rác của Tam Thừa Tam Bảo, của con người xưa vẽ rắn thêm chân chưa ai giác ngộ, càng dạy người càng thêm tội với Phật với Trời. Bởi ta càng dạy ta với họ là người lạc lối Giới Hư Vô Chi Khí. Cho nên không truy

được Đạo Lớn của Trời, đó là tội trước Trời Phật và Đức Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên hàng thiền định quên dần lời nói để lắng nghe tiếng nói của lương tri, thức thời trong thiền giác để nghe tiếng nói của lương năng tịnh lại bản lai, để nghe tiếng nói của Âm Ba Đại Hồn Trời huân thị, để cho mình tỏ ngộ Đạo Lớn từ Trời sanh Diệu Pháp Nhiên Đăng.

Quên dần lời nói không có y đức để lòng lắng lòng trong sáng Phật tánh của Như Lai, nghe lại sự huân dạy của thuở sơ khai mà Trời ban Diệu Âm Phật Pháp lúc xưa tâm là Phật. Càng nghe sự nhiệm màu tâm sanh đại trí tuệ để quờn kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên dần lời nói trói nhân duyên để ta xa dần đời sống phiền não, để ta lui về sở học của điển giới chánh kinh, để cho ta hóa thánh tâm vào trong Đại Càn Khôn y pháp, để cho Phật

đắp y nhưn mà học Diệu Âm cùng Phật Tổ để ta về.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên dần lời nói của kẻ chánh người tà, kẻ lương người lập để ta lập mục thước trong thiên học vô ngôn, sự thanh tịnh tâm quên lời nói ấy để tịnh ấy sanh trí tuệ, sự an đạo không lời nói, sự an đó đưa ta vào sự thành lòng học đạo để ta đắc chơn đạo của bậc chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên lời nói để chánh kiến lại sự tu thân của mình, làm cho thân không phiền não trong tục giới, làm cho tâm không ràng buộc trong luân hồi và luân thường đạo lý của người nhân. Nhờ vậy tâm ta mới sanh tâm trí tuệ mà hàm học đạo ta trong Nhất Điểm Linh Quang sanh hóa cùng Trời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người tu thiên định quên thuở chưa sanh ta để cái ta làm ai trong chức năng thượng học nó

tự sống lại, nó có tiết độ để đủ sức đo lường được cái trình sáng của Trời cho ta học sự trình sáng của ta. Cái tu tự hoa của Vũ Trụ nối liền ta như người và thần minh càng học trong sự không lời nói của thiên định mới đi vào Đạo Lớn của Như Lai.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Giác ngộ như vậy đến vô cùng mới tìm ra tận lý thì cùng tánh, cái cùng tánh là đi tìm trong cái tánh Vô Vi Chi Đạo sanh ra sự tàng thần có hàm chứa Linh Quang. Trong Linh Quang lại có sự phát minh tức là lậu tận thiên cơ, càng học cõi không lời nói mới thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Lý trong lậu tận thông là cùng lý phát huệ, tánh trong lậu tận thông là cùng tánh phát đại trí tuệ của thiên cơ, trong cùng tận của thiên cơ sanh xuất biết Thiên Thơ, hàm học cái trí ta bình để tỉnh lời nói trong thanh tịnh, để ý an trong mỗi phương trình Phật dạy ta ngộ.

Như ý sanh tình thì sự thụ nhiếp ý lại để thành thơ, lời nói không có giác ngộ thiên cơ thà

lặng lời không nói để lòng sanh y pháp, để đạo không lời nói cho tâm được thanh bình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái hàm học của thiền sư học Thiên Thơ, con người tu đại công đức thì công đức lớn lại quên lời nói nhỏ để cho ý chí hóa thân mình, quên sự có ta để thiên y nhập định, cho hóa thân ta lìa cõi phiền não để mở cửa Như Lai tâm. Cũng như niệm rồi thì thường niệm, đến cõi không lời nói để vô biệt niệm để Hư Không, tức không phiền não của thế gian trở về cõi không phiền não ở Thiên Đàng để trình sáng lại thân mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cửa Hư Không là cõi không lời nói mà sanh chánh linh ngữ để an lạc, cõi không niệm để chánh thiên tư và Phật Pháp, như kinh lớn không lời nói sự thâm kín lớn mở ra, tâm trí đức lớn không lời nói Đức Phật lớn đặc pháp trở hoa, tọa trên Tòa Sen không lời nói lại không có thanh hương xúc pháp, lại thanh tịnh mình trong Đại Thế Giới Vô Vi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sự nhập định là đạo tâm không lời nói, trực giác mở ra mới chánh đẳng chánh giác, còn đạo không lời nói để hàng ma trong sanh tử chướng ngã của người tu. Có lúc ta không lời nói để các cửa của trí tuệ mở ra giai sanh trí tuệ.

Tịnh cho đến không tình trong thiện và ác để quên lời nói của con người, từ trong sự quên lời lại sanh lời nói trong Vô Vi Chi Đạo, lời nói đó là Đại Thừa Chơn Giáo ở cõi không lời nói của thế gian mà kêu gọi sự giác ngộ của lòng ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng tu thiên định sanh ra lời nói thì sanh tử chướng ngã nó theo, quên đi lời nói thì sanh tử thọ giả tan biến, như Trời có khí tượng thì có mây mưa kéo nhau về để sanh hình kết tướng, bằng không gian thanh tịnh thì muôn ngàn ngã tướng theo đạo không lời nói để tường vi.

Ta là ai cũng mượn lời nói để kết lý, còn tìm cho ra ai lại là ta thì đạo không lời nói mới hiện ra. Nên các nhà thiên sư nhập định để phát huệ,

nhập định để học giới thiên cơ, nhập định để Thông Thiên Kính, nhập định để vô lượng năng, đắc vô lượng hào quang làm cho tâm tàng thần, thần thâm phóng Linh Quang trong đại định.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đó thì nước trí phát sanh đại tiềm năng, để bậc chí nhân đi vào thượng trí, còn non ngàn chứa tâm trí tuệ trở vào trong Núi Tu Di lớn để phát Tu Di, cảnh và tâm theo thiên chơn luân phiên hiển chánh tinh thần, còn tánh Như Lai lại đi trên Thuyền Bát Nhã để đắc Bát Chánh Đạo để Tâm Kinh.

1. Bắc phương của Trời sanh biển lớn để người lái Thuyền Bát Nhã thông lương sách lớn, để tường vi rồi không lời nói để an vị.

2. Nam phương của Trời có lửa lớn để luyện Kim Thân, và có đạo chỉ nam để thành bậc nghĩa trung để thành diệu pháp.

3. Đông phương của Trời có khí lớn sanh Đạo Lớn của Tiên Phật, luyện pháp trường sanh chi khí để bậc đạo thành nhân thượng hòa khí chi nhân.

4. Tây phương của Trời có khí thuần kim để nhà Phật nhà Đạo luyện tâm kiếm, tâm kiếm là đạo sách lược chi dân, làm cho giàu mạnh thái bình của đạo an bang và tế thế.

5. Trung ương của Trời có thổ khí thuần dương để cho người lập đạo, hàm thụ đạo kinh bang tế thế, kinh thương tế thế làm cho sự bình chuẩn lớn chi dân, đi vào Đạo Lớn Hoàng Kim và giải thoát ngu dân mặt pháp. Nghèo khổ của thần nhân tức là đạo giải thoát sự trị quốc mù quáng làm cho dân nghèo mà mặt pháp.

6. Cõi Trời âm dương nơi sanh xuất thời gian là nơi sanh ra muôn hình vạn tượng, đưa người trong vô vi vào thế giới cầu kỳ, là nơi sanh xuất thời gian và ngôn ngữ luân hồi chuyển thế. Vì vậy người luyện đạo phải không lời nói để đi vào thế giới không có thời gian.

7. Cõi Trời vô tướng là nơi Thái Cực của thời gian, tức tâm đến đây âm thuần đặc Đạo Lớn Vô Vi, dương đến đây dương thuần đặc Đạo Lớn Huyền Vũ, chánh đạo đến đây đặc Thiên Chơn Phật tánh tức là cõi quy nhất trong Đạo Lớn Vô Hình.

8. Cõi Trời Tam Vô Chi Khí, người đắc đạo đi vào trong biết vô không chấp hữu, người phát huệ biết quờn vô không chấp sắc tướng âm thanh, người phát đại trí tuệ phải quờn nguyên phải quên ta là ai để ai lại là ta từ trong Hư Vô và Đạo Lớn hiển hóa mà thành Chơn Đạo Vô

Hình, Chơn Phật Vô Tướng, Chơn Tu Vô Danh mới không trang mà thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

1. Bắc phương của Trời tánh tịnh sanh trí tuệ.

2. Nam phương của Trời ý tịnh thì sanh tiềm năng.

3. Đông phương của Trời không lời nói sanh ra Cam Lộ.

4. Tây phương của Trời không tranh luận sanh Núi Tu Di.

5. Trung ương của Trời trung nghĩa đủ thì thành chánh quả.

6. Âm dương của Trời không thịnh âm sắc tướng mới đặc đạo.

7. Không động thiên không đặt mình vào đâu, Trời Phật sẽ ban cho quả vị mới là giải thoát.

8. Không tỉnh Tam Thừa Thiên được ta thì quên ta là ai thì cái ai là ta mới đạo thành Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên lời nói để lên Thuyền Bát Nhã, quên cái ta trong tà chánh của âm dương, để cho tứ vô lượng tâm của ta sanh chánh đẳng chánh giác, rồi tu đi hàm thụ đạo khả đạo để chánh kiến trong các cõi tường vi.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên lời nói để ta dứt trí xảo của thường tâm để ta đi vào trí tuệ của nhà Phật, nhà Đạo. Cái trí độ để Thánh Nhân, cái chí nhân để Thánh Kinh, cái trí có tịnh độ cứu mình cứu người và cứu chúng sanh đi về nước Trời giải thoát, sự thương tranh thường chiến để nó ra khỏi địa ngục của nội tâm, để giải thoát tiềm năng ta ra khỏi sáu cánh cửa của luân hồi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên lời nói để chánh Linh Quang, làm cho sự thấy trong vô vi hàm học cho màu nhiệm, sự biết trong huyền cơ hàm thụ cho đến cảnh thanh tịnh sanh trí tuệ tường vi, cái cõi Vô Vi Chi Khí luyện khí để hóa hình, luyện hình để hiệp thể chơn như.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quên lời nói để sanh chánh tinh thần, thần ta là Trời tức là thái dương thần hỏa, nên nó trong sáng để làm Trời trong ta vậy. Vì vậy ta phải hít chơn khí của Hư Vô vào trong ta để minh sáng cho Tiểu Vũ Trụ, linh sáng cho Tiểu Linh Quang, thông suốt cho Nhiên Đăng Phật Pháp, làm cho tánh giác ngộ của ta có Trời trong dạy ta đại triệt đại ngộ.

Đạo của không lời nói để ý an, rồi an chánh Linh Quang, rồi an đức cho linh tim, rồi an ngự huyền năng để cho ta chánh thanh tịnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Phật nhờ lập ý an nên đi sâu vào trong sự nhập định để đi đạo, đi vào chiều sâu của đại trí tri để chi giáo, đi vào chiều sâu của trí tuệ để an chánh tinh thần. Nhờ ý an hàm thụ chơn ngộ đến miển bàn để tỏ ngộ huyền cơ chi đạo, sự huyền giải chi giáo, sự huyền kinh thông tam thừa chi bảo, sự đại triệt thâm kín mở ra cho thần minh ta biết chỗ và ngôi vị của nó để an lập đánh.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Biết huyền cơ để không lời nói, sự biết đó hóa tiềm năng, từ trong cái cánh cửa của tiềm năng sanh chánh tinh tấn, làm như học không đủ giờ để tâm sanh thành quả vị, học không đủ thời gian cho chơn lý tròn đầy, học không đủ Đài Mây để chép thành Kinh Vô Tự, học không đủ không gian để chứa đại trí tuệ vô biên.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sự tròn đầy của hàm học ngoài tri kiến của lòng nhân, ngoài tri thức của thời gian, ngoài tri ngộ của âm dương tướng giới để đưa thân mình ta ra ngoài cõi có thời gian, ra ngoài cõi có tướng giới quang, đến chỗ không không gian và không còn ngôn ngữ của lời nói ban đầu. Sự hàm học đó mới là sự của đại trí tuệ.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cách vật trí tri tức là sức học của thiên định chi đạo, tu thân tề gia là tìm sự thiên định phát tiềm năng để thiên lý ta được trí tri. Dạy ta cái đại giáo mà không lời nói tức tâm và cảnh hiệp nhất, trí và tuệ giác hiệp nhưt, tánh Phật và tánh huệ hiệp nhất, tinh hoa sáng suốt và tiềm năng ta hiệp nhất Đạo.

Từ chỗ hiệp nhất tâm ta sanh xuất Chơn Đạo Vô Hình, cái vô không chấp sở hữu chủ, cái vô không chấp sự thành tựu chi giáo Tam Thiên,

cái vô không chấp đạo có đạo không trong âm dương chi bảo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái Hư Vô này tức đạt tới chỗ Bạc Thiên Chúa có cái lòng chí nhân, nên thường tịnh trong vô tư của đạo, hành đạo không tranh trong thiện lẫn ác của tình đời, chánh hay tà một bên vô tư để giác tha, còn bên di không phiền não để diệt độ. Như âm u là cái ẩn của chơn dương, nơi thanh sáng là cái tiến dương, bồng âm vào bên trong để đại ngộ, cái không của Thiên Chúa là cái Đạo Lớn Vô Hình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chữ vô hình đây có nghĩa là lìa vô và hữu, như đã thương thì đại vị tha, sau khi đã vị tha thì không còn vương vấn cõi lòng là tư thù ai nữa, tức thương rồi dứt bỏ thù xưa, tức thương rồi tức không thù và không thương và các bịnh tương tư thù hận nữa, lòng ta đã dứt sạch để ta thành Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn yêu thì ủng hộ trái mình để bảo vệ cái tình nước tình nhà, nếu người mình yêu là hiền

sĩ thì đôi phương vị không hận mà biết hàm học để hiển dưng, và chúc cho người hiền sĩ của ta làm việc nước cho dân hạnh phúc. Đó gọi là hiền yêu và không hận đến tình nhà.

Còn hàng tín nghĩa bằng hữu giai sanh huynh đệ chi đạo, họ không thành lòng ta biết rồi thứ cho người không giận để dứt trong trái nhân duyên mà tận độ cho thiện lẫn ác, giải thoát phiền não nhân duyên thì đạo ta mới được thành.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

1. Không thù với người mình thương gọi là hiền ái.

2. Không hận với người mình yêu đó gọi là dưng tình.

3. Không giận với bằng hữu vong tình, không làm tròn nghĩa vụ. Đó là đạo tam không, tức không nhân và không quả để cho lành mạnh nước nhà.

a. Giải thoát cái di tánh phàm phu.

b. Giải thoát cái trí đoản của phàm nhân.

c. Giải thoát cái tánh nhân tiên phàm phu hậu học của lòng người mà ta đã bị nhân quả hãy giải nói ra.

Đến đó con mới đi vào cái đức nhân của Thiên Chúa hiện ra, cái thiên chơn của lòng

mình hiện ra, ta là ai trong Thiên Nhân Phật Thánh? ta là ai lập đường tu thiền định để cứu cánh Linh Quang, và Thiên Chúa và của Phật ở trong ta, và Thiên Chúa và Thiên Phật ở nước nhà.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Bậc thiền sư phải phản tỉnh hồi quy trở lại với Cha Trời Thầy Phật, Cha ta muốn con mình học và thiền định được giác ngộ, còn Thầy ta muốn để đệ tử mình đi theo đường thiền định chi đạo để hồi quy. Tất cả trở lại nhà xưa nơi Bạch Ngọc Kinh Đại La Thiên Đế, trở lại trường xưa Lô Âm Tự Đại Học Chi Đạo của Như Lai. Trở lại ta là Thiên Chơn Vô Tướng, dứt cõi trù tượng để thanh tịnh lại bản lai.

Nhận ra ta là thiên chân từ Trời sanh xuất xứ là con Tiên cháu Phật, nhận ta từ Trường Đại Học Lô Âm mới giáng sanh. Ta sanh xuất Kỳ Ba để quy y cho con Tiên cháu Phật, quy y dương pháp cho Tam Giáo Ngũ Chi và quy y Phật tánh cho cả thế gian thành Phật Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cha ta là Bậc Chủ Trị Càn Khôn Chi Bảo, là Vua trên muôn Vua, là Chúa Tể trên cầm nắm toàn quyền trên cả Vũ Trụ Càn Khôn, Phật đến Bạch Ngọc Kinh phải nghiêng mình cúi đầu lễ Cha ta sanh nhân loại, đức nhân của Đức Ngài Thượng Đế, khai ngộ cái thiên chơn của tam giới thiên định để hái hoa lễ Trời tức thành đạo của bậc chí nhân.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cha ta Vô Cực Thiên Quang Thượng Đế là đại khối thuần dương, hào quang của Thượng Đế phát ra sự trịnh sáng và bảy mươi hai diệu tướng thần quang, Ngài cầm nắm quyền bình của bảy mươi hai cõi Trời tức Vua trên muôn Vua, Chúa trên muôn ngàn Thiên Tôn, Thiên Vương và Thiên Cương Phật, đều làm việc dưới sự ngự trị của Đấng Toàn Năng.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cha ta vì lòng chí nhân nên cho ta giáng trần nhập thế, chu kỳ thứ hai để học Đạo tu Phật đắc thành, rồi hoằng đạo hoằng Phật lại cho chúng sanh, và hoằng kinh hoằng pháp để lập lại chu kỳ Hoàng Kim Chi Bảo, hoằng pháp chơn chơn, hoằng kinh chơn hàng Bồ Tát Tiên và Bồ Tát Phật, và chơn hàng Quân Tiên trở về Xương Nghĩa.

Trời dâng hiến kỳ quan, ta là con Trời cùng
Quần Tiên xây dựng nước Trời bang cho dân
giàu quốc mạnh và dạy Đạo Trời Pháp Phật
Thánh Kinh cho nhân gian đắc đạo để tu dưỡng
sự thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đạo Trời của Cha ta ban cho nhân loại để tu
chánh nhân đạo, hành chánh tâm đạo, luyện
chánh tiềm năng, hàm học chánh trí tuệ để thay
đổi thân kinh đi vào Tiên Thiên Chi Đạo, khí
Tiên Thiên sanh xuất hai mùa Tân Xuân và Tân
Thu.

Tân Xuân sanh khí cho vạn vật tự sanh tự
trưởng, Tân Thu sanh khí cho tự tiến tự hóa để
đổi sinh khí của Ngũ Hành, sanh tử bệnh lão của
Hậu Thiên đi vào tự sinh tự trưởng, tự tiến tự
hóa để đạt Tiên Thiên khí hóa trường sinh trên
Quả Địa Cầu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

1. Quả Địa Cầu đổi cực của Nam Bắc Băng Hàn.

2. Ngũ Hành thay đổi cực nên chôn lấp Ngũ Châu.

3. Ngũ Ngươn thay đổi Thiên Thời và Địa Lợi, Phong Thủy, Huyền Linh, Huyền Vũ trong Thái Dương Hệ.

4. Thái Dương hệ đổi lực Ngũ Khí, Ngũ Ngươn trong ba Dải Ngân hà tức đổi ngôi Bắc Đẩu và đổi Đường Hoàng Đạo, Xích Đạo và Hoàng Tung Đạo

5. Tam Giáo Ngũ Chi hết chu kỳ hoằng hóa, các vị Giáo Chủ bàn giao đệ tử về lại Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh, các Vị Giáo Chủ trở về Đại La Thiên Giới nhập Niết Bàn để thành chánh quả Kỳ Ba, hết sứ mạng tu đạo và dạy nhân loại trong thế gian.

6. Phật A Di Đà Truyền Tổ lại cho Đức Phật Di Lạc Phật Vương, các Vị Bồ Đề từ Vô Vi và Hữu Vi của nhà Phật, nhà Đạo giao quyền binh lại cho Phật Di Lạc kể từ đây, và sắp kể từ (9/9/2009) ngày chín, tháng chín, năm hai ngàn lẻ chín là ngày thành Phật, thành Đạo của Phật Di Lạc Phật Vương trên Quả Địa Cầu.

6. Hai triệu bốn trăm tám chục ngàn tinh tượng trong ba Dải Ngân Hà đều đổi trực, và đổi

Ngũ Hành Âm Dương và Thái Cực cũng giống Vũ Trụ của ta.

7. Tiếng sấm thứ nhất Trời đởi trực Thượng Nguyên, tiếng sấm thứ nhì Trời đởi trực Trung Nguyên, tiếng sấm thứ ba Trời đởi trực Hậu Thiên.

8. Chín mặt Trời và mặt Trăng sau khi đởi trực mọc ở hướng Tây, lặn xuống hướng Đông.

9. Dương lịch, âm lịch đều không tác dụng, sau khi thay đởi đời Tân Dân Minh sẽ lập luật và lập kinh và lập lục của Vũ Trụ đi theo con Đường Hoàng Đạo mới mở ra.

10. Kinh pháp và Tam Bảo của Tam Giáo đến đây đều hủy bỏ chu kỳ, Trời tạo Thiên lập Địa trở lại. Từ tạo Thiên lập Địa đến nay, số kinh đó và pháp đó không phù hợp cho đời mới nữa, thiên hạ thiên định niệm Phật, niệm Trời tu cho tới chu kỳ mới. Học do Minh Sư Đức Di Lạc Phật Vương tái thế lập ra Tân Đạo, Tân Pháp và Tân Kinh mới phù hợp cho đời Tân Dân Minh Đức. Bởi vì khí hóa trong Thượng Thiên đã thay đởi hoàn toàn, những cái cũ không còn thích hợp nữa.

11. Trời và Quần Tiên Hội sẽ dâng Lục Châu từ dưới đáy biển Thái Bình Dương nổi lên một vùng đất mới; đất đó là Lục Châu Trời đặt

tên cho Lục Châu là Nam Bang linh chi địa tức nước Trời, Trời tặng cho con một cửa Ngài là Đức Di Lạc làm chủ Quân Tiên Hội là Quân Thần Tá Sứ, là những hàng làm quan phù trợ triều cương, con dân và Thần Dân về trên đất đó để hưởng sự Hoàng Kim của Trời ban xuống mặt đất.

1. Nam nữ phải có công đức trên ba ngàn.
2. Phải tu thiện định theo Tân Pháp ba năm.
3. Phải học Tân Kinh cho tham ngộ thiên cơ đặc pháp.
4. Thờ Trời, học Phật làm tròn bốn phận chi dân.
5. Phải có tâm lòng bất chiến, phải có tâm đạo bất tranh, phải có ý chí phụng sự thái bình.
6. Phải có tâm lòng tha kẻ thù để hành như chi đạo, tha chính lỗi mình để Thiên Đạo chi nhân. Trong đời sống, trong nước Trời là an lạc giàu mạnh thanh bình.
7. Hàng tu đạo phát trí tuệ, hàng tu Phật phát huệ.
8. Nhân tài phát được tiềm năng, học sĩ phát được sách lược.
9. Hùng tài di thiện, đại tài di nhân, nhân tài di trung tín.

10. Giàu lớn không tranh, danh lớn không tranh, Đạo Lớn không tranh để phụng sự thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đời sống có thiện và ác; người làm thiện hoài sẽ thấy mệt mỏi, còn người làm ác hoài sẽ thấy hối hận, đến khi giác ngộ sự thiện phải là, sự ác không tồn tại. Cả hai như một giấc thôi miên để ta thi chánh đạo trong đời sống thanh tịnh và trí tuệ của chính ta.

Thắng được vui, thua thì buồn chán, nhưng khi giác ngộ sự thanh tịnh phát thiên cơ mới là niềm vui hạnh phúc giữa dòng đời mà ta tại gia tu đạo.

Tranh để thắng, có những việc không tranh cũng thắng. Đó là số mệnh đã an bày cho đời người biết dùng thanh tịnh để giác ngộ.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người biết được ý Trời, ý người mà thuận tòng thiên lý không tranh, biết được ý Trời mà thuận tòng thiên lý không danh, tuy vậy người có số mạng thì Tiên Thiên Tiên Địa lại cái hiển ái tề gia chi đạo. Có những việc ta phải trải qua

đề thành tựu, lại có những việc phải trả theo tự nhiên để thắng tự nhiên ấy là chiều theo thiên lý.

Đánh thức người thì dễ, đánh thức mình khó hơn, ngay chính người thì dễ, ngay chính đức nhân của mình trong đời sống lại khó hơn. Vì vậy phải nhờ chánh pháp để khai mở chánh tư duy để thắng mình trong mỗi tư kiến.

Loạn tâm dễ trừ, loạn tướng khó trừ, người mà trừ được loạn tướng tự nhiên phát sinh trí định huệ, làm cho đời sống có đủ trí tuệ mà dứt bỏ cầu cạnh thần linh và tướng tượng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sinh để xuất thời cơ, tử để tìm nguyên vị. Vậy trong sinh ta tìm ra sự giải thoát thiên cơ thì sự thiên định mới thoát ly sanh tử chướng.

Sống không giận thời kỳ, thành không buồn với quả vị. Được vậy là người thức thời vụ của đạo đức để chân nhân.

Tất cả tôn giáo đều là con đỏ của Đạo Trời, vì nó chưa tỏ được sự tiềm năng nên còn theo như thiên học thuyết. Bằng nó được hàm học

toàn năng thì chính nó biết giải thoát tôn giáo để đi về với Đạo Trời cho tròn Thiên mệnh.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đứng một góc độ mà thấy toàn diện phải có tầm nhìn trên cao nhìn xuống, bằng không được vậy thì khó tìm ra tâm và đạo là đường để cho chơn linh ta hoàng đạo, để lòng ta thành Phật.

Đại thể gọi là đạo, chiết thể gọi là đức, tu đắc đạo gọi là nhân, nên mạnh về đức để thần thông thần, nên sáng như Thánh để tròn đầy trí tuệ, nên liễu xuất chân nhân để sừng như Tiên, nên để đạo ta không người và không mình để không thiếu sót trí tuệ, từ bi của Thượng Đế và Như Lai Tổ Phật, để tánh Linh Quang ta hiện như Phật thì thành chánh quả đời nay.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nhiều pháp lực nhưng nhẹ dần áp lực để hoàn nguyên, nhiều tiềm năng nhưng nhẹ dần đức độ để chơn nhân, nhiều trí tuệ nhưng phải quên mình để tròn đầy trí tuệ mới đến cửa toàn chơn của đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Trong sự sáng ta có sự sống của trí tuệ, trong sự sống ta phải sống cho đúng trí tuệ. Đó mới là đời sống văn minh Thánh Đức.

Đem sự sống vào sự sáng nên gọi là đắc thần minh, đem thần minh vào sự sống gọi là giải thoát hóa thân, đem giải thoát hóa thân vào đời sống của tinh thần tức là lìa vô vi để chi khí, để đi vào diệu hữu của thần minh, để cho hóa thân ta thành Phật và thành chánh quả.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xa cái lòng đem ta về cõi lòng không lòng, xa cái tình đem ta về cõi tình không tình. Nhờ xa dần cái có di nhân mà ta đắc cái thượng nhân di đạo trong Máy Hạo Vô Hình vô vi thanh tịnh.

Điểm hóa cái ta vừa ngộ để đánh thức cái ta thường tham ngộ, sự tham ngộ đi vào khai mở tiềm năng, khi tiềm năng mở ra ta mới thật đi vào cửa Trời ta đi Đạo cùng Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Lìa cái động để ta đi tìm cái tịnh, đạt cái tịnh ta phải đánh thức thiên cơ, khi thiên cơ mở ra thì chơn thể Linh Quang đến rước cái ai là ta đi vào Chơn Đạo của siêu nhân.

Đến đó mỗi thời thiên định là mỗi giờ hàm học chơn linh, học cái đến của Linh Quang nên để tự nhiên trong thiên biến để hàm học sự vạn

hóa của Linh Quang, nên cái biết phải làm như không để hóa thân nó không bị ràng buộc vào cái thức thân của Hậu Thiên. Từ đó cái hóa thân nó thông sự thiên cơ trong biến hóa tự nhiên để nó trở về cõi thiêng liêng thanh tịnh.

Đến đây thiên sư không để lệch trí đạo của mình tu tịnh, không để thiếu tiềm năng của mình tu huệ, không để ràng buộc trí tuệ của mình trong khi phát huệ. Nên gọi là giải thoát hóa thân và trí tuệ của mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Mỗi thời nhập định sự sáng nuôi sống hóa thân của siêu nhân, sự sáng đưa rước trí tuệ của siêu nhân, sự trong lành ấy làm cho cách cảm thần giao giữa mình và hóa thân đưa ta đi vào Tiên Thiên Chi Đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây con thấy huyền cảm, cái thấy đó an đó con nghe linh cảm, nghe đó con yên đó làm cho thần minh của đi vào Thế Giới Không Động Thiên để con liễu ngộ sự truyền cảm của tinh thần, sự giác ngộ truyền nhân của chánh đạo, làm cho ta đạt được chánh Tu Di, không học mà

đắc sở năng trong thượng học, ấy là học sự màu nhiệm của Trời Người.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây thần đầy thì hóa thân con lìa thể, khi tham ngộ thiên cơ nghe được tiếng nói trong thiên cơ, đi vào sự Thiên Thơ con học liễu giác, học cái huyền hóa của Thần Tiên, luyện cái Hu Vô của Chư Phật là Kim Thiên Tử để cho Phật tánh trong ta đắc thành Chơn Đạo Của Vô Hình, Chơn Phật của Vô Tướng và Chơn Nhơn siêu trù tượng để đạo ta thành.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Con đi vào trong chí ta lặng rồi lại sinh chí năng và trí tuệ, vào trong tánh ta lặng rồi lại sinh tánh lý của Phật Quang, làm cho hóa thân ta như thần đầy lìa xa cái tánh nhân của thất tình lục dục mà phục vị lại cái tánh Phật để chơn linh ta trên Thất Phẩm Cửu Quờn, Tiên Thiên Chi Đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Mỗi sự học đó đến đây gọi là sự hàm học của tâm truyền thần, làm cho thần minh con có đại trí tuệ, mỗi trí tuệ bên trong có mỗi bản thể lớn chơn như, như tám vạn bốn ngàn cánh cửa sổ của Pháp Môn thần minh con mở ra để cho con minh Vũ Trụ, Vụ Trụ Quang là trường lớn cho Bạc Phật Đại Học di đạo chọn một trong

Vạn Pháp để triều nguyên, để ta học sự đồng tâm tương ứng, đồng khí tương cầu và đồng Đại Học Chi Đạo của nhà Đạo nhà Phật để ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Được mở cửa thiên cơ tức con đắc chánh tâm, cái tâm có thần minh nên mỗi sự học đều cần sự thiên thất để nhập định. Nhờ nhập định cái tâm tịnh thì nguyên thần xuất nhập vào cái thế giới của các cõi Không Động Thiên.

Hóa thân con học sự huyền ảo của Vũ Trụ thường tâm và phi thường tâm, như cái tịnh của bản thân lại sinh xuất kỳ tâm, cái kỳ tâm là cái động sáng của trí tuệ để cho thần minh tu học truyền thần của trí tuệ giới Hư Vô.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây mỗi sự truyền thần là một bộ môn huyền bí của Phật Pháp, của Vũ Trụ Quang mở ra truyền đạo con về, để con nhận ra các sự học ngoài Tam Giáo và sức học của Ngũ Chi. Nên gọi đi vào sở học của Vô Vi Huyền Bí Phật Pháp để cho con học được để cho con đi đạo.

Nhờ đứng ngoài Tam Giới nên sở học thần truyền thần làm cho thần minh sanh xuất đại trí

tuệ, thần minh hàm thụ tiềm năng để đại giác ngộ Vạn Năng trong sáng và điềm tĩnh Linh Quang.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thần truyền thần là cho sự học của con lìa được sự Hư Vô Chi Khí, lìa được sự Hư Linh Chi Giáo, lìa được sự Hư Không Chi Bảo để cho thần minh của chính ta đắc thành chơn Đạo Vô Hình, Phật Quang Vô Tướng và học được Tâm Kinh.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sự hàm thụ của thần truyền thần làm cho tâm ta lìa vô không còn chấp hữu, ly tâm ta để dẫn thần ta vào cửa Không Động Thiên, vào cõi không tịnh giới mới thật ra ngoài để giải thoát Tam Giới thần minh của chính ta trong cõi huyền vi. Nơi mà nhà Đạo gọi không biên giới, nhà Tiên gọi không ranh giới, nhà Phật gọi không tướng giới để tâm của con truyền thần vào sự sống có đầy đủ sự hạnh phúc của chơn linh thanh tịnh để chi đạo, an tịnh để di Phật, học đạo để con thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như người học đến cùng tột không còn ràng buộc về lý trí, lòng lại biết tri vào các tính năng của màu sắc ở không gian, như người giàu tới vô cùng trọc phú lại không ràng buộc vào sự mình có phú quý của Tam Thừa, ở đâu cầu thì mình cung ứng vào đó, bằng không cầu thì lòng cứ thanh thản an vi trong vạn đại vô cung để đi vào các cửa thanh tịnh của trí tuệ sanh hóa.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như khi tiểu ngộ ta là ai thì lúc nào cũng tìm ta là ai nữa để ta hiển ái, vì cái luân hồi ta có hàng ngàn hàng triệu cái ai. Khi đến tột cùng ai lại là ta thì tự nhiên thanh tịnh vô vi, tìm được cái thanh tịnh vô vi mới là cái ai chơn thật để cho sự truyền thần đi vào đại thể để con đi đạo, đi vào đại thể để con đi Tiên, đi vào đại trí tuệ để con đi Phật trong thế giới miễn bàn.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như tính sáng chưa sanh thì lòng thiên sư còn cầu xin sự ứng cảm của Thần Tiên, khi ánh sáng xuất hiện chính ta là Thần Tiên thì tự nhiên không cầu xin mà lại xin thanh tịnh tánh của Thần Tiên, lại xin trí tuệ lớn của Thần Tiên, lại xin sự liễu giác thiên cơ của thần truyền thần vào Tiên Nhơn để ta học sự Phật Trời đi đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây lòng không đánh ta nhưng tâm ta lại thức, sự tri thức kéo nhau về, sự tri kiến rủ nhau làm cho ta tỉnh mộng thế, sự huyền giải cảm nhau yên làm cho lòng phàm của ta lặng xuống không lòng, tánh trí tuệ ta bừng sáng lên làm cho tri thức của ta lặng xuống, tánh trí tuệ của ta hàm học cái học ngoài Tam Giới đã độc tôn, ngoài Ngũ Giáo đã độc đạo mà ta lại đắc cái đạo, cái Phật ngoài Tam Giáo Ngũ Chi. Nên gọi phi thường cái đạo của nó.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đạt cái phi thường của nó nên không học mà biết cái phi thường, cái biết của thượng Không Động Thiên, cái hiểu của không lòng nên liễu tượng của trần gian, tuy ở trong thường nhân của con người lại đắc được cái phi thường nhân để ta thành Đạo thành Phật của chân nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đạo thế không đồng ta phi thường cái đại giả tướng, đi về cõi không trừu tượng của Như Lai tức ở trong cõi hình nhi hạ học, sự học nào cũng có sự tha cầu, làm cho trí của mình nghèo về hiểu biết của trí tuệ, làm cho tính năng của

mình nghèo về kiến thức của Hư Vô, làm cho tâm của mình nghèo về sự giác ngộ của hóa tâm.

Nên có tu đạo thì tu cầu tu chứng xưng ông này bà nọ mà đạo lại không thành. Nên ta đi ra ngoài cái thị phi của thế gian giả tướng ấy, để đi tìm lại sự đại học chi đạo để ta phi thường cái ta trong đại ngã của thế gian tâm thì sanh phát tâm linh của hóa thân mới tâm thành chánh quả.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Khi đạt đến sự giác ngộ ta phải xa dần lời nói của những hạng tu Hậu Giới thường nhân để luyện lời nói của bậc trí tuệ chân nhân, quên dần ý nghĩa của thường nhân hậu học để đạt tánh lý của Tiên Nhân, con làm được như vậy là con giải thoát thai lòng của thế sự để sống trong sự sáng và trinh sáng có đầy đủ trí tuệ quang để cho con thành Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xa cõi động để đủ thời gian đi vào thanh tịnh, vào cửa tịnh phải dứt sự tín ngưỡng trừu tượng của sắc tướng âm thanh. Như đi vào tâm ta là Minh Kính Đài, trái tim của Minh Kính Đài làm cho sự sáng trong lúc minh tâm trở thành Phật Quang chi đạo, Phật Quang đó nuôi thần minh của ta mới luyện đến tròn đầy tánh huệ thì

tại sao ta không đi tìm Minh Sư dạy cho cái đại sức thể của thiên gia.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xa sự động của tính năng tại thế lại gần sự tịnh tâm và gần người phát huệ để cái thần minh ta được hàm học sự linh thần của bậc trí tuệ Hu Vô, đem cái sáng của lòng ta để phù trợ bậc trí tuệ, như sự trinh sáng và sự trong sáng kéo nhau về giúp ta tìm ra cái sống của sự sống có Linh Quang. Chỉ biết gần người phát huệ như bậc Minh Sư làm cho trí ta thành tri, lòng nhọn ta trở về thanh tịnh bình tri.

Nhờ được đạo chí nhân đó ta mới đạt sự sống của chân nhân rồi làm trí tuệ tròn đầy, sự thần minh để cùng Đạo cùng Phật trong mọi sự song mỹ của con người mỹ ái kỳ nhân, mà tạo thành đại công đức trong Thiên Tiên Chi Đạo để đạo thành công đức lớn để ta thành Phật ta về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Trong cái có tròn đầy phải sống không tranh trí tuệ và không tranh lời nói để không sanh phiền não, trong cái biết đủ tròn đầy lại sống không danh không phận để ta lìa danh trở về đạt

tánh trí tuệ không tranh. Trong thế đạo tròn đầy được hai thể tánh đó là người đã học tới chỗ trường sanh trong hữu và vô để mỗi thể giới vô sanh chi đạo lại đạo của trên mình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chơn tới đạo lớn không tranh làm cho trí tuệ trong của con sanh, tròn cái Đạo Lớn không danh làm cho nhân loại biết quên cái công đức cái thể của mình trong thế gian thì thần minh của mình mới sống với cái Đạo Lớn ngoài không không gian. Cái hóa thân của Phật của Kim Thiên Tử được đại triệt đại ngộ nó cùng Đạo cùng Phật trong sáng đời đời.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên bậc thiên sư luyện cái tâm vô quái ngại tâm để giải thoát cái tâm linh đi về sự trường sanh chi đạo. Như cái hóa thân đã thấu hiểu cái nhất lý thông thì vạn lý tự ứng mà triều nguyên. Như đem tánh Phật vào cửa Hư Vô luyện Phật tâm thì tâm ta trung hòa trong mỗi vạn hữu. Đó gọi là đắc đạo, đắc được thần minh cùng đạo minh thân.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên bậc đại trung thì có chí lớn dung tha kẻ thù để bình đẳng tiến hóa, còn bậc đại trị lại dung tha mình để dứt kiếp luân hồi, để sạch chí

nhân quả. Từ đó sanh ra sự minh trung đem sự
văn minh của lòng mình xây dựng trí độ của
Thánh và Phật, và lập kỳ quan cho những bậc
kỳ nhân, đem lại sự giàu mạnh thái bình phong
trên Quả Đất cho thiên hạ hồi quy Đại Thừa
Cửu Chuyển mà cứu lại dân mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như bậc đại trung thì làm trình sáng lại
Quốc Gia, còn hàng trình sáng tinh hoa trong
Trời Phật làm cho hàng đại tâm nguyên trung
Đạo Thần Tử để trình bạch nguyên thần, trong
đạo xử thế trình bạch lại tiềm năng, trung can
với Vua để trình bạch lại trí tuệ của bậc phò trợ.
Đại trung xả tư kỷ để cho đạo bình trị của Quốc
Gia được lâu dài, làm cho quốc thái nổi tinh
thần của hàng trình bạch vào Hệ Thái Ất Thần
Kinh.

Như Đức Thái Thượng làm cho chức năng
của mình tinh sáng, như Đức Thái Bạch làm cho
văn chương của mình tinh sáng, như nước được
sự tinh hoa sáng suốt làm cho học sĩ được nhiều
bậc trung lương, làm cho Hiền Thần trung
chính, làm cho giai nhân tài tử biết đạo ái quốc

vào bảo quốc an dân, làm cho sự truyền thần vào sự tinh ba sáng suốt của một Quốc Gia và một Tiểu Vũ Trụ Quang mà đắc thành chánh quả.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nhờ hàng đại tướng có sự trung trinh an mình trong thiên cơ chi giáo, yêu mình trong sự quốc thái dân hòa, coi trọng đạo tề gia của thiên quân an chánh kiến, của tài nhân an chánh tư duy. Làm cho dân giàu vì hiếu, làm cho quốc mạnh vì sự trinh sáng tài hoa tức là hàng am hiểm thiên cơ thay Phật Trời di đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như đạo trung trinh của hàng quân tử; tròn công đức thì làm sự tinh sáng, công viên thì quả mãn, đầy sự huyền năng thì biết huyền ẩn tức là biết bớt dần sự tranh trong âm thịnh sắc tướng của loài người, làm cho sắc tướng an dân, thần ta truyền thần hàm học cho tròn đầy trí tuệ.

Tánh linh trong thanh tịnh, mỗi sự thanh tịnh sanh xuất tiềm năng, làm cho ta nhỏ dần trong Trời Đất để tinh thần ta xuyên qua những cánh cửa nhỏ của thần minh mà học sự kỳ lý để ta thông hiểu thiên cơ trong Thiên Đạo minh trị an vi. Tân Kinh của nhà Phật dạy cho ta minh đại trí.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn đối nhân có khi không dụng lời nói lại yên người và yên đạo của mình; Bậc có Đại Đạo trong lòng không bàn lợi hại lại tịnh tâm, không buồn giận người lại hạnh phúc. Nên bậc thiên sư tỉnh mình trong sự giác ngộ tầm nguyên, biết đem lòng không vướng bận cái phiền não thì được như vậy tâm mới sanh trí huệ là người tự biết giải thoát cho mình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Lời nói có tính toán, lời nói có lợi hại, lời nói có sự mưu cầu, nên muôn đời không sanh lời nói của thiên cơ giúp cho ta thành chánh đẳng của trí tuệ. Nên bậc đạt đạo tịnh trong lời nói để lời nói nhân duyên tự sanh hóa nhân duyên, an trong lời nói có cơ mưu và tính toán để vượt thoát lời nói của kẻ luân hồi.

Yên trong cái lời nói của văn kinh cho trí xuất lời nói của hạng chí nhân trở lại, lời nói có khí hạo nhiên người nghe như được phát huệ, người hiểu như đắc được thiên cơ, người thanh tịnh như được sự sanh viên mãn. Vì được nghe

lời nói của Vô Danh Thị Thầy ta mà khai ngộ Đạo Lớn chính ta ra.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như trong lời nói của Vô Danh Thị có châu báu dăng hoa, có kiến văn thông xa vô thượng trí tuệ, có huyền cơ sanh xuất lại thiên cơ, làm cho người nghe đạo thần mạnh thông thần, làm cho tánh lục huệ nhất lý thông thiên lý tâm được giải thoát triệu nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nghe xa hiểu sâu cho thiện như đồng chi đạo, hiểu xa chỗ kiến ngộ giai không tức không vướng bận phiền não thì tâm sinh xuất thiên cơ, tánh sanh Linh Quang trí tuệ làm cho sự liễu ngộ tiềm năng chính ta làm Phật, mỗi lần nghe Tân Kinh thì lòng thì dăng sự chi lòng, cung kính bậc thành đạo để dẫn ta đi vào sự giàu mạnh chi bảo của nội tâm, làm cho dân an sự minh trị thuần hòa, làm cho ý ta an sự trung trinh tiết độ sứ của lòng đạt chi lòng.

Xa muôn ngàn tính ta vẫn chi quý, vào trong muôn vạn mới thấy lớn chi dân, cái cao quý tinh hoa làm cho lòng bậc trung trinh thờ một Trời

một Quốc Gia và một Đức Phật. Sự an lòng mới hành nhất đạo để ta thông.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Được sự trình sáng của lòng không lòng; như đãi nhân sĩ đãi nhân hậu tâm, đãi sĩ sẽ đạt sĩ hiền, đãi tài nhân sẽ được tài nhân coi mình cao quý, làm cho lòng tài nhân thấu ngộ đạo trong thiên cơ thanh tịnh, đem cái sức giác ngộ làm mục thước của Phật Pháp Thiên Tông tỏa sáng Hoàn Cầu.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Từ đó dân ta biết dâng chơn ái vào Đạo Lớn chi dân, làm cho lòng của tài nhân chánh thuận cùng đạo, làm cho cái tình lớn của hiền sĩ biết hiến tình vào những nơi công lý hiến ái với Quốc Gia. Xử thế theo tình Trời có Đức Hiếu Sanh chi đạo, như an dân như lòng của Đức Phật, dâng ai vào sự tu chính làm giàu Quốc Gia.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quốc Gia ta được hàng hiếu nghĩa thành trọng phụ sanh xuất hiền nhân, hiền nhân đạt đạo lại thay Phật Vương ban sự tu chính cho

lòng người có hiếu nghĩa làm cho làng nước trở thành Quốc Độ, người người thiên định tu thân có hiếu nghĩa, tài nhân có lòng hiếu nghĩa trung chính chi đạo mới là đạo đàn anh của thế giới đại thiện từ.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Từ đó lời nói có sự nhơn trị của người tu đạo đi theo, làm cho kẻ dữ buông bỏ đao binh, người hung xả bỏ lòng vị kỷ, họ tự giác ngộ tiếng nói của lương năng chính họ ở trong lòng, làm cho lời nói minh di thiện của nhà Phật, làm cho lòng mình minh tánh huệ của nhà Đạo. Soi vào vô tướng pháp để tường vi, lời kinh pháp của Đại Thừa Chơn Giải đưa tâm của ta trở về chơn ngộ của đại thiện từ.

Kẻ mê nghe lời nói có trí tuệ phát ra, họ tìm ra được đạo trí tri trong lời kinh của Đức Phật, người lành nghe lời nói phát kinh văn thì am tường được Chơn Lý Vô Hình của nhà Đạo, người đi trong giấc mê của Nam Kha nghe lời nói làm cho hốt ngộ lại bản lai và đi tìm lại diện mục ta là ai? đến khi học thiên định lại quên lời dứt ý mà nghe lời nói của thiên chơn, thức là lời nói của thuở ban đầu ta là Phật ở Thượng Giới khi ta chưa làm người trần thế Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như lời nói của Phật dạy làm cho chơn ngã ta sanh lời nói có thiên cơ và huyền diệu, làm cho sự di đạo lại chơn linh, làm cho sự di nhơn lại đời sống có Đức Phật. Như vàng luyện càng thanh, như lời nói càng luyện càng minh triết.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như sự sống thật của chơn linh là đi tìm lại lời nói của thuở ban đầu tức đi vào trong bản thể vô hình, lời nói đó là Tâm Kinh Chi Đạo, Tam Giáo Chí Nhân, tuy không học ở thế gian mà tường thông thơ phú kinh luận. Đó có phải tìm được lời nói của ta từ Tiên Thiên Chi Đạo, từ Niết Bàn Chư Phật để dạy ta Đạo Lớn thành y.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Kinh theo lý ứng cảm lòng chí năng, tình theo duyên con an định bốn phận, lòng theo duyên khởi duyên diệt thì vạn lý để tùy duyên. Tâm theo sự linh cảm cùng đạo làm cho sức học như điển đến giải tâm, tâm điển kinh nên gọi là kinh điển. Nên nghe càng nhiều kinh điển thì mở được tất cả thần kinh trong bộ ký ức trong người của chính ta tức ta là Vũ Trụ, Vũ Trụ lại

là ta trong các thân kinh hệ của Trời Phật giúp ta.

*“Điện sanh tâm hà tâm dục giả,
Kinh sanh tiềm năng hà tất văn chương”.*

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tâm Kinh của mỗi con người thiên định là tâm điện, lời sanh ra từ quang, người nghe như nhận được từ quang qua lời nói của bậc thành chánh quả. Ấy mới gọi từ trường Phật Quang từ trên Vũ Trụ, như hà sa ấy mới gọi người nghe nhận được mở Tâm Kinh là nhờ lời nói có điện lực từ quang, làm cho điện quang của ta thành từ quang của Đức Phật, và lòng của ta biết hộ pháp cho mình trong Hữu Vi Chi Đạo.

*“Lời hiền triết nhân canh dục giả,
Điện tâm sanh tức Phật tâm sanh.”*

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thanh tịnh Bồ Đề Tâm Kinh: Thương có đủ chánh kiến để thông tình, sự thông tình làm cho người mình thương thông đạo lý, yêu có đủ

chánh tư duy để sự thông suốt thiên cơ siêu hóa người được yêu thành Đạo Lớn, quý có đủ chánh tư nghi để lại mục thước chơn truyền tu đạo cho chúng sanh đắc thành chánh quả cao quý, trọng có đủ chánh đẳng chánh giác làm cho sự trọng nhân nghiêng mình phò xã tắc, lấy đạo của trăm họ vào nhà lớn để giàu mạnh chi dân. Đó là đức năng của những bậc thành đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn hàng kiến ngộ giai không làm cho không lòng trong tham vị, làm cho không tranh trong binh phù, làm cho không phạm thánh trong đấng Thánh, làm cho không tánh phiền não với Phật Sư, khi mình giai ngộ thì trí tuệ giai sanh để cho mình được Phật Sư hướng đạo mà thành Phật.

Tham ngộ đạo đức: Hàm học sự thần kỳ để sanh như thiện mỹ, hàm học thánh ý để siêu hóa văn chương, hàm học thiên cơ cho Tiên Tri màu nhiệm, con hàm học thiên cơ để đắc ngộ Tâm Kinh. Sự học đó là thái bình để cho tâm con di đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Bậc giác ngộ thiên chơn; giác được ta là ai thì tìm ra ai lại là ta, ngộ ra ai là ta thì ta được quờn không, trong chỗ không người không ta lại

tìm ra chơn Phật, được chơn Phật ta mới sống trong Nhất Công Đức Phật của Niết Bàn Tâm, con đi vào trong ta mới nhận ra sự chơn không của nhà Đạo là vô trần tức không chứa phiền não, của nhà Phật chơn không là không chứa hành vi sắc tướng âm thanh, tức không ta trong cái ảo tưởng mới ngộ ra sự vô tướng. Từ đó trí tuệ giai sanh để ta thành bậc thanh tịnh của Trời cho.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Trong thiên cơ thấy nhiều về vị lai làm cho ta đi thì sự thanh tịnh theo về, biết nhiều về quá khứ thì làm cho nó tiêu đi thì dứt sạch phiền não. Chỉ giữ sự tùy thời biến dịch, tùy ngộ anh nhi là người biết luyện tâm minh để sanh huệ mạng.

Còn trước khi đạt đạo viên mãn ta phải làm cho trí tuệ của ta viên dung, làm cho sức chí nhân viên mãn tức là ta tìm thầy của chính ta, ta là Vương Hạnh Lợi Trinh của chánh Đạo. Được vậy là Phật và Đạo và Vương Đạo trong ta mới đắc đạo viên mãn của Tam Kỳ.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Phật đốn ngộ Phật; trí ta là người, trái tim Linh Quang ta là Phật, còn ta học Tâm Kinh là minh Phật đốn ngộ Phật trong Linh Quang của

chính ta, làm cho nó thức ngộ thiên cơ rồi nó đốn ngộ cho ta đi hiệp chu kỳ của thiên cơ di đạo, để cho ta và nó giai ngẫu đắc thành chánh Đạo chánh Phật Kỳ Ba.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng phục tam ma để đắc đạo; cái Phật tâm của ta càng cao thì cái ma tâm của ta càng siêu diệu và độc tôn cao ngạo dữ tợn hơn người, cho nên ta phải không mình trong mỗi giai cấp thì ma tâm mới chết sạch dần dần. Từ đó ta phục vị lại sự bình đẳng tâm, làm trong sự hành như chi đạo, học trong sự lễ kính Chơn Sư, hiểu trong sự thiên cơ thanh tịnh thì Phật tâm mới sanh xuất kỳ quan giúp ta thành Đạo.

Thắng mình để đạt đạo; thương tha thù là thắng trí của sự thành như, yêu dưng tình vào Quốc Gia Triều Chánh là thắng đức như của hàng quân tử, ái biết hiền dưng sách lược giàu mạnh chi dân là thắng lòng như của chánh nhân thượng học. Được đạo đó là thiên hạ đắc đạo thái bình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như để đạt đạo vào chỗ động binh không tranh tài để tài hoa kia theo thiên như phục hóa, vào chỗ hàm thụ phải trí tri, được tri kỹ thì thành toàn hiểu nghĩa, được trung nghĩa phải

nhường người để thủy chung chánh vị, được tình lý đủ phải nhường lời. Nhờ nhúng nhường lời mà đoan chánh tự nhiên đó là nhu đạo của Phật gia.

Vô Tự Tâm Kinh: Con học được nhiều về trí làm cho sự trí tri đó hóa thành kinh văn và đạt sự minh tri, ngộ được nhiều về tâm linh làm cho tâm lý thông suốt cái mỗi đạo của thiên cơ để hàm thụ thiên thơ, con giác được sự độ tha phải minh độ cho mình đi vào Vương Đạo để thông suốt Đồ Thiên của Vũ Trụ lập thành. Được sự học của Tâm Kinh này thì đạt sự màu nhiệm của Như Lại.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thiên sanh trí tuệ, sự sáng của chơn linh mở mang thì sự trí tuệ càng rộng lớn, sự sạch dần của phiền não của lòng nhân làm cho sự hóa của trí tuệ tròn đầy. Sự tròn đầy của trí tuệ tức là hàng đắc đạo.

Ta là ai trong Trời Đất đủ nhơn tước mà nhẹ về vật chất, sống trong cái ta là Tiên Nhơn đủ quyền binh mà nhẹ về nhân trị thì sống lại cái ta của Thiên Di. Đủ giàu sang phú quý mà nhẹ về danh vị sống lại cái ta trong thiên lý bố thí để ta thành. Đủ đạo đức mà nhẹ về hành nhơn chi

giáo sống lại cái Phật ta và đạo ta thanh tịnh đặc thành Kim Thân Thánh Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Ai lại là ta trong quả Phật được cái đủ trong Nhơn gian làm cho Phật phục vị, được cái đạo trong Nhơn Tiên làm cho sự hàm thụ của Tiên Nhơn phục vị, được cái đạo của Thánh Phật làm cho cái văn kinh của Phật được phục vị. Được cái Đạo Bồ Tát Phật làm cho cái lòng Đại Từ Đại Bi bất sát của Bồ Tát Phật phục vị, ta tức là Phật, Phật tức là ta đó vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm cho tâm quân bình sanh xuất trí tuệ, tâm là lý vô hình, sự thiên định làm cho tâm ta sống lại và sanh xuất lại thiên cơ, làm cho tánh nhạ dần phiền não thì tánh Linh Quang sanh xuất thân cơ diệu tướng. Nhờ sự sanh xuất của thiên chơn ta thấy cái xa trung hòa lại việc gần, ta học cái Thiên Tiên trung hòa lại đời sống thật. Nhờ mục thức biết trung hòa lại đời sống mà ta quân bình được sự hành như chi đạo, có đủ mục thức của trí tuệ Tiên Nhân để cho ta thành Phật và thành Đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Được tâm linh tự nhiên con quán thế, thấy được cái thấy của trí tuệ làm cho sự phiền não lạnh tanh, biết được cái biết của tâm minh làm cho sự tính toán của trù phú phiền não chết dần trong thanh thiên bạch nhật của nhà Đạo, hiểu được sự phát huệ thiên cơ thì lòng biết sống lại cái như sinh quan thiện hỷ thiện giác.

Tâm nghe được Diệu Âm Phật Pháp lại đổi mới mình và đời Tân Dân Minh Đức tự nhiên, lòng phát minh được sách lược giàu mạnh chi dân thì nên mừng, làm cho tánh linh của nhà Đạo nhà Phật biết phục vị. Nhờ vậy sự thanh tịnh sáng suốt theo về để cho mình dự trữ một đại tiềm năng của những bậc chí nhân học những sự thượng học.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Những hàng siêu như đạt đạo tức siêu cái phạm tâm để đổi mới chân tâm, làm cho sự sống tâm minh và tròn đầy trí tuệ. Siêu cái lục đục hạo thiên để mở ra cái lục thần thông huệ mạng, siêu cái Ngũ Giáo để phục vị Ngũ Đức ở trong mình để tìm ra linh bất linh tại ngã, ngộ bất ngộ tại tâm. Được sự thần thông thần tức đắc sở học tâm truyền thần làm cho thần siêu hóa Ngũ Giáo, tánh truyền pháp làm cho Vạn Pháp quy

căn của mọi người tu đạo. Đi vào cái đạo truyền nhân lòng làm cho lòng nhân giàu mạnh về trí đạo, và có đức sống thái bình thì chính ta là những người thực hiện cái đạo thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tam giới tâm ma trong lòng người được đầy rồi không biết đủ lòng háo thắng phương tranh, đạo đầy rồi không biết thiên cơ thanh tịnh để thanh tịnh lại háo chiến, Tiên đầy rồi không biết thanh tịnh nên còn háo danh. Ba giới là tâm ma của hàng tu tâm và hành như chi đạo, cái tu những người này gọi là hàng tu đạo của thiên ma không đi đúng chánh đạo ta.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Còn hàng giác ngộ tâm ma được đủ rồi biết an, sự an kia làm cho lòng sanh trí định huệ, được khí đầy rồi biết yên, sự yên kia sanh xuất huyền cơ, được sáng suốt tròn đầy rồi biết huyền ân, làm cho sự thần thông thần nhờ nhập định học kỳ quan để thấu sự tinh hoa trong Trời Phật. Được thần quang diệu tướng đầy rồi phải bớt di trần tức bớt phiền não để siêu thoát tam

giới thần minh ở trong mình để cho mình đắc đạo.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng khóc quân tử không tướng pháp; được cái tri giác cõi người thiên định để siêu tri giác, được cái siêu tri của cõi thần trí tuệ để siêu thần quang, được cái siêu thần quang học Thánh Kinh để siêu văn tự, được cái siêu văn tự luyện Tâm Kinh để đón sách lược binh thơ của Trời lớn cho mình, được sách lược binh thơ siêu thần cơ ta hàm thụ thần thơ sanh đạo của vạn hữu, siêu cái thần thơ vạn hữu hàm thụ Phật học và thiên thơ. Đó là cái đạo học rồi tự trong tâm biết siêu tướng pháp, tức không ràng buộc trong sự học trong Tam Giáo tứ pháp của mình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thiên định để định ai đây; Con làm người Trời đã định mỗi nhơn duyên, làm Thần Tiên có luật định của nhơn quả, khi tham ngộ ta thấu thị sở định ngàn năm. Trong cái duyên ngàn kiếp đó dĩ định tương sanh và tương khắc nên nhìn đời người ta thấy quá khứ hiện tại và vị lai trong một đời sống của con người.

Từ đó ta định vị trí của ta làm một con người mới lại hôm nay, học trí tuệ để hóa phàm duyên, đạt trí tuệ để giải nhân quả, huyền hóa trí

tuệ cho thông suốt di trần, được định rồi thì hóa bình tâm chớ không động phiền não, được định rồi thì Thiên Cương Phật học.

Thiên Cương là ba mươi sáu cõi Trời Thiên Chơn do ba mươi sáu Vị Phật dạy lại Vương Pháp, Vương Đạo và Vương Phật nó đứng ngoài Tam Giới của Đại La Thần Tiên. Nên gọi sức học miễn bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Siêu Hóa Trần Gian

Siêu hóa thời gian tâm sanh Niết Bàn Phật quang chơn chánh, đánh thức Tâm Kinh đi vào thanh tịnh hồi minh thiên tình, Phật Pháp Trời sinh thiên cơ thái bình lòng nhân an chánh, thức giác khai minh cho lòng thanh sáng hiện ra chơn tình, Thiên Đạo Trời sinh xây cơ thái bình cho bình tĩnh trí, cao quý thiên ân đi vào Thánh Đức đức nhân đạt bình.

Nay nói tâm sinh hóa lòng trong sáng nhận ra thần minh, kiếp sống đa sinh quy vào Phật Pháp lập ngươn thanh bình, tôn trọng thần linh Quốc Gia thanh bình nhờ ơn di huấn, nhân báo

thiên ân nhất đồng tu đắc Thiên phong Trời sanh.

Học đạo vô tranh cho ngươn thiện lành đi vào Trái Đất, cho nước hưng bang, cho người giàu lớn thế gian trường sanh, lòng Mẹ vô tranh cho con chơn thành đi vào Phật Pháp, Vương Pháp tương sanh Cha Trời thường chiếu nước Nam vào thành.

Nhờ Phật lai sanh ở trên đất lành xây thành Thiên Quốc, như Cá hóa Long, như Rồng mây đến Quốc Gia kỳ nhân, thắng phục Vạn Năng nên trong Thánh Thần Quân Tiên Xương Giáo, đem cái Vương Nhân vào trong Trái Đất hóa thân phù trần, Ngọc trở Đài Lân Vương Tôn các tầng phụ hòa Thiên Giới, chơn lý khai thông, thế gian thành nước Thiên phong Niết Bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tâm thức nhân thiên: Khi trái tim vô hình sanh xuất kỳ thân, thân đó lòng trong thế nhân không tính lợi hại trong thế tục, không vị kỷ trong các giới thường thức nhân duyên, nó thích an để tham ngộ thiên cơ, nó thích yên để tu

luyện Phật Pháp, nên đạo chính nó đắc thành. Còn tánh thức Linh Quang trong lòng ràng buộc nó thức thường nhân làm cho tánh Linh Quang trong sáng, trong đạo học nó thức ngộ tam giới thần minh làm cho chí nhân thanh tịnh, trong thường đạo nó biết thấu khí hạo nhiên để Tiên Thân đắc đạo.

Giai không tham ngộ: Con hiểu cái hiểu của dị nhân, phải không trần cái dị nhân kia mới thông huệ, biết cái lậu tận thông làm cho thiên cơ giác ngộ trở lại, không ràng buộc trong trí tuệ Linh Quang, như buông tha sự bất cập, như tẩy bỏ phiền diện trong đạo của dị nhân, làm cho sức trí tri của trí cùng huệ tỏa ra trong sáng để đắc Đạo Như Lai Tâm.

Buông bỏ sự có để đạt giai không; Cái được biết làm cho trí phân biệt của mình trong sạch lại thì cái biết sanh ra tha tâm thông, khi tha tâm thông hiểu biết và thấy biết thiên lý thì làm như chưa thấy để sự thấy biết trong Đạo Lớn Vô Hình dạy bảo ta phải lễ kính không được tiết lộ thiên cơ. Được vậy mới mong đắc đạo.

Còn có huệ mạng phải để cho đồng nhất Linh Quang thì mỗi thời thiên là một thời học, có phát sinh trí tuệ thì mở rộng Đạo Lớn của tiềm năng, một bên học để phát minh, còn một

bên đạo để dự trữ. Được vậy Đạo Lớn mới tròn đầy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hòa để bình tâm chớ không đồng phiền não với họ, hòa để đánh thức Linh Quang chớ không đồng tâm động với họ, cũng không đồng âm thanh xúc pháp của họ, hòa để độ nhân chớ không đồng sát sanh vô tội hại vật của họ, để cái hòa đó sanh ra đạo chánh thiên thời cho họ thần minh.

Nên nhân tu tâm để đổi phàm ra Thánh, Thần tu Tiên để đổi phù phép tà tinh về pháp lực Vạn Năng là chánh pháp. Thánh tu Phật để đổi văn chương thành Tâm Kinh và Tân Kinh giải thoát. Tiên tu đạo để đổi cái ta là ai về tìm lại cái ai lại là ta. Còn Bồ Tát tu Phật để đổi cái ai bi thành thanh tịnh từ bi tức là ở trong thiện phải lìa ra bốn thiện. Đó là đổi mới quan niệm tu thiện tu đạo thì mình mới là người chứng Đạo đắc Phật Kỳ Ba.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Bạc lập thân rồi phải tu nhân cho tròn đầy công đức, bạc tròn đầy công đức phải tu Phật

cho công đức và trí tuệ viên dung, bậc viên dung vay pháp phải hoằng pháp để trả pháp, khi trả xong rồi thì viên mãn bốn lai.

Hàng tiểu thừa tâm biết một công một thì tranh một, biết mười lại công danh trong đạo đến mười, làm cho sở học thành nông cạn và kinh tạng thành hạn hẹp. Còn bậc trung thừa biết một làm như chưa biết, biết mười lại trung dung để dung chứa đại thừa tâm. Nên cái đạo từ đó được linh thông cùng Phật để tham ngộ những sở học của thiên cơ.

Bậc Đại Thừa biết đầy thì truyền ra cho trống để sự chế thủy ấy trường lưu không mất đức của mình, còn biết được mười thì thầm kín không lời để tâm sinh trình sáng bực bạch cùng Đạo cùng Phật trong sự học.

Còn Bậc Thượng Thừa biết một lại liễu tường trong một, biết mười lại dường như không biết để sự trống không kia nên sự thượng học mới được thiên cơ. Nên việc làm của bậc đại học họ đã hợp nhất cùng Đạo; nên là bậc đại học không lòng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như trống chứa đầy thì đánh không kêu, như trí chứa đầy thì đồng nhất giới đạo, như tâm chứa đầy thì sự thanh tịnh lớn theo về. Nên không chê chỗ hèn kém bình đẳng giai không, nên không mê chỗ ồn ào phồn hoa thị dị biệt của loài người, ngoài hòa nhơn cho sự sống đặc viên dung, trong thông đạo để kỳ phùng hiệp đạo. Đó là đạo đồng nhất thể.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái được đạo làm cho thành thì cái thánh tâm khiêm nhơn để lễ kính, còn mục thước lớn của đạo là khiêm để an nhơn, nhân để hòa khí, định để sanh huệ, học để thiên cơ, tri để tham ngộ, trị để sanh lòng nhơn, bình để văn chương phục hóa. Được mục thước này là hàng đặc đạo và biết hành đạo di nhơn.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người tu đạo phải dứt lòng tham phù tức không luyện về phù chú thần linh.

1. Quá nhiều phù chú tà linh làm cho mình đi vào đường âm thịnh sắc tướng lạc đạo chơn truyền.

2. Tấm lòng phù du cầu xin quá nhiều làm cho người cho mình làm chết sạch trí tuệ của thần minh sanh hóa.

3. Phù phép tà tinh sanh ra dị đoan phiến diện làm lộ thiên cơ trong Trời Đất, càng thấy mình hay thì càng vi phạm nhiều trong lục Vô Vi Chi Đạo. Nên các màng bí mật bị che đi, Phật tánh không sanh.

Đến cái trí vô minh sanh ra ta tự xưng ông này bà nọ, tự xưng tự xep càng làm như vậy thì càng hết công đức của kiếp trước, tại mỗi lần xưng bá đồ vương là mỗi lần công đức cháy khô. Nếu tu như vậy muôn đời tu theo đạo ta Phật ta, không bao giờ được đắc đạo và phục vị lại Thiên Chơn đi vào chánh đẳng chánh giác của Bồ Đề.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái Đạo Hư Không để cho người tu thông đắc đạo, người tu đắc pháp rồi trở qua tu Tâm Pháp tức Hư Không cái chánh pháp của mình tu. Người tu Tâm Pháp rồi đắc tâm minh trở qua tu cái Phật tánh, tức Hư Không cái Tâm Pháp của mình cho người để cứu cánh thế gian, tu đắc Phật tánh tròn đầy rồi phải qua tu cái Đạo Hư Không thì cái Phật tánh làm như vậy đi vào Đạo Lớn không hư để thành Phật thành Đạo trong chơn thật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cái lẽ của nhà Đạo là Đạo Thái Hư tức là tâm mình sanh Thái Cực của trí tuệ ở lòng mình, trong đời sống thật phải lành như chưa có trí tuệ để ẩn giấu trí tuệ thì trí tuệ đang sanh xuất không bị tâm ma của con người làm hỏng thần minh. Khi tâm mình sanh xuất lục tâm thông, trong đời sống phải làm dường như không chưa có thần thông để ẩn giấu thần thông, thì không bị thiên ma quyến dụ làm hư Tâm Kinh trên con đường lục đạo ta vừa học để ta về. Nhờ vào sự biết có biết không này thì có đôi phải làm dường như không có đó. Đó là người biết bảo vệ Đạo Lớn của Hư Không để cho đạo của mình thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên Bạc Thánh Nhân biết trí tri vào cánh cửa không dị biệt để trong phiền não sanh ra đại trí tuệ của Bồ Đề, còn Bạc Tiên Thiên biết trí tri đi vào cánh cửa đại tiềm năng để che giấu pháp lực Vạn Năng mà Trời dạy ta học thiên lý mới đắc thành. Còn hàng hàm thụ Phật Quang đi vào cánh cửa của Đại Linh Quang phải biết không mình trong Tam Giới như thiên, tức là phải không người trong Tam Gia Phật Pháp để che

mình thì sự Hư Không của cái ta là ai và ai lại là ta, ta mới đắc thành chánh quả.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thiên lý thường tâm; dạy đến đây nhất động nhất tịnh của trí tuệ như cây Linh Quang trở hoa và quả ngọt, người có căn được nghe như ăn vào sự ngọt mát trong lành, làm cho tâm Linh Quang của mình sống lại, làm cho trí Linh Quang của mình tỉnh lại, làm cho Thiên Chơn đi vào trực giác đánh thức được thiên cơ của tâm mình, làm cho mình đi đúng thiên thời trở lại tự nhiên tìm cái sự đắc như hòa địa lợi để an tinh thần cho ta chính đạo.

Đến đây tâm Linh Quang tự nhiên sanh trái ngọt, tánh Linh Quang sanh xuất kỳ hoa, thân Linh Quang tự nhiên sanh tinh ba trong sáng, như cây trầm có chứa túi hương thơm, như Bình Tịnh Thủy của Phật Quan Âm lại sanh Cam Lộ phép lạ. Đó là sự thành đạo trong Đại Khôi Linh Quang, của Linh Quang đến đây thành sự hàm học trong vô biệt niệm là nhờ ta không có ý niệm phe tài.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nhà Đạo cho nó là thiên tài, nhà Phật cho nó là địa lợi, Quốc Gia cho nó là đại thiên thời, nên nó đắc được cái chí đồng đạo, nên nó đại nhơn hòa. Vuông theo hình mà cân xứng, tròn theo mẫu mực để nhiệm màu, tức đi ra ngoài các thái cực để không vướng vào thế giới cực đoan của nhơn sanh mà sanh ra sự trường sanh chi đạo lại tánh Linh Quang của mình để vạn hữu, để đi vào trong đại thể thái bình mà biết ẩn mình để thành Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nên hàng thiên định tu đạo có đôi khi phải làm nhạt dần cái ta là ai trong phạm phu tục trí, để lòng sanh thanh tịnh ta giữ đúng sự trí tuệ huyền vi, và làm nhạt dần tánh nhơn và quả ở trong sự nhơn trị mới sanh ta trong vô thượng huyền vi. Được vậy thần nhãn sanh cho ta thấy cái thấy của thượng học của vô vi, thần nhĩ thông cho ta nghe được cái Âm Ba Đại Hồn và Diệu Âm Phật Pháp hướng đạo cho ta ở trong hóa thân. Từ đó tha tâm thông chỉ đường thiên lý có chứa Phật Pháp huyền cơ ẩn yên để đắc đạo huyền.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thần túc thông mở ra cho ta am thường Chơn Đạo Vô Hình, để Phật Quang ta đi vào trong cửa Đạo Vô Tướng, làm cho túc mạng thần thông như dự trữ Tu Di Sơn để ta mở tiềm năng. Từ chỗ thần truyền thần lậu tận thông mở ra dạy ta sự phát minh trong Trời Đất như mở Tâm Kinh Đại Học Chi Đạo, Phật đến đây Tức tâm, tâm vào đây tức Phật, phục vị ta trong đại Khôi Linh Quang thì Phật lại là ta, ta lại là Phật trong chánh tư duy Đạo Lớn để ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Siêu cái đạo không mình vào cửa Phật để cho ta thành Phật, vào cửa Phật đây ý là nói vào cửa Phật của nội tâm chớ không phải vô chùa. Siêu cái tướng quang vào vô tướng để sạch trừu tượng của Phật Pháp tinh âm, thi cái nhân phạm để phát sinh trí tuệ mới tròn đầy tính Phật trong Đại Khôi Linh Quang của hóa thân ta.

Đến đây cái có làm cho an để cái không ta thường đạo, cái giác làm cho an để cái huệ ta thường tham ngộ, cái hiểu biết làm cho an để cái tiềm năng ta thường hàm học giới đạo, cái trong sáng làm cho ta an để siêu quang ta thường hiệp với đạo. Được vậy mới đến cảnh giới của trí tuệ quang mà học được sự miễn bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Không bàn cái mới tu thuyết để hiệp sự minh triết lớn đi về, không lòng cái du thuyết với người để thụ thiên cơ ta quán triệt thiên cơ, không tình cái thụ tính cái giải thoát tánh linh qua các cửa luân hồi pháp giới, sống thiết để giải thoát đời đời.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đó có dường như không để bảo vệ cái có của vô vi, đạt dường như chưa để sở học cho hết Đại Thừa Tâm Pháp, biết dường như ngu để sự thanh tịnh sanh đại trí tuệ là Phật hiền ngu, tu dường như không sắc tướng để sự trụ tượng rửa sạch ý tướng cầu xin chứng đắc. Có giả ngu thì tâm Phật mới chơn thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây con tham ngộ được thì con cầu mà sự cung đầy đủ thì tiềm năng để phát Linh Quang, tham ngộ được thì an vi, tao phùng được Anh Nhi đi vào thật đạo, tham ngộ được thì không trần sự nhập định thì thông suốt các cửa huyền cơ hiệp nhất thiên cơ.

Thanh cái lý sự trừ phú của thế gian thì cửa diệu quang tâm linh trong chánh giác, tịnh được ba lòng trần thì mở ra ba cánh cửa Tiên Thiên, Tiên Địa và Tiên Nhân đưa ta đi vào Tiên Thiên Chi Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tâm là cơ của cánh cửa vạn ngẫu, tâm tịnh sanh huệ thì được cơ ngẫu lại hai mươi bốn cửa Thiên Lý Thiệu Quang. Cái tử của phàm tâm là cái sinh Linh Quang để giai ngẫu, hễ tâm Linh Quang phát sinh thì ánh sáng thiên lý theo về, càng tịnh càng sáng của trí tuệ, hễ trí phàm tử thì những án mây vô minh tẩy sạch ở trong lòng, các cánh cửa huyền cơ từ đó mở ra, làm cho trí

ta tỉnh sanh trí tuệ, làm cho lòng ta trong sáng, trong đức nhân đại giác của người tu, làm cho thần ta vô vi, làm cho chí nhân thuần phát. Đó là đạo thành tịnh được theo về.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đến đây thần ta hàng ma, phục quỷ trong bản thể vô vi của chính ta, nó cũng có ma quỷ ở trong ta, lúc đó ta lấy cái sáng của trí tuệ quy y cho cái thấy biết của vô minh, lập văn kinh của vô trần quy y cho sắc tướng âm thanh trong Tam Giới biết sự tham ngộ thiên cơ, ta quy y cho hàng giáo tôn tự xưng tự xep trong đó, làm cao đẹp cái thiên chơn, quy y cho hàng xưng tôn xưng bái không đạt đạo gì ở chính trong ta.

Hằng ngày ta đem chánh giác vào đời ta tức hợp thiên thời làm cho lòng người thông đạo minh sáng, làm cho lòng Thần Tiên minh trí thông đạo, làm cho Quốc Gia thông tình lớn chi dân, làm cho thần và người xóa bỏ thù và hận sanh sát mà trở lại tính nhân bất sát, tính đạo bất tranh, tính Linh Quang bất chiến để thái bình phong quốc mạnh dân giàu, toàn thể loài nhân thành Phật thành Đạo bởi vì lòng đó biết tha thù.

Tha cho đời đạt cái đạo vị tha, thiên định rồi tha cho tâm mình thông mới mở được cửa chín Trời, tha cho mình đạt cái đức trọng thiên định

thì thần tức thông mới mở mới giai ngẫu cái đạo của Hư Vô.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tha cho cả thiên hạ đạo của mình, đại ân đại xá thì thiên định lục đạo Tâm Kinh mới mở trí độ, làm cho sự chí nhân của lòng mình bình trị, tha cho sự dị biệt sắc tướng âm thanh thì đạo trong thần minh của mình mới mở. Sáu cánh của Thiên Sư mở ra mới thành chánh quả.

1. Cửa thiên sư thì bắt sát mở cửa chơn như: Tức chơn như được tâm chay mới toàn chơn đạt đạo.

2. Thiên Sư thì bắt chiến mở cửa thần huệ là: Tức là thần huệ là Vương Đạo, là đạo chỉ dân làm cho giàu mạnh thái bình.

3. Thánh Sư thì bắt tranh mở cửa thiên cơ: Tức thiên cơ thời cuộc đều biết rõ ý Trời, đem văn minh thiên học và di đạo.

4. Thần sư thì bắt danh mở cửa sách lược: Tức học được binh thư đồ trận sách lược phải biết bảo an mới thành chánh quả.

5. Tiên Sư thì bắt háo mở cửa thiên thơ: Tức học được thiên thơ tức biết rõ được lòng Trời trong ta vậy, tức gần thiên lý phù trợ cho Quốc Vương, cố vấn chí công vô tư mới thành chánh quả

6. Đạo sư thì bất bại mở cửa huyền cơ: Tức biết trước vị lai thông rõ quá khứ nên không để mình chết trong thế tục một lần nữa vì tiết lộ thiên cơ, mà mọi sự mọi việc đều phải thắng mình để đắc đạo viên mãn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hàng tâm chay thắng mình trong phiền não của thế gian, thắng tình mình trong nhân quả của thế sự, thắng vô minh của mình trong bản ngã phàm phu. Đến tâm sanh trí tuệ là tâm chay đó vậy.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thần huệ là Vương Đạo sanh ra Vương Hanh Lợi Trinh; Vương là đạo ái quốc chi dân, làm cho dân giàu thì đạo của nước được vững mạnh. Hanh là sự hành như chi đạo tức là như trị để chi quý như quyền, làm cho giàu mạnh văn minh thì thái bình mới phục vị. Lợi là mới làm thành bình chuẩn lớn kinh thương tế thế, kinh thương tế độ và kinh lộ phục vị lại Hoàng Kim, cái giàu có cái nhân thượng học để yên định đời đời.

Trình là lòng tiết độ vì nghĩa làm tròn vì trung ái thuận, vì nghĩa cử yêu quý anh tài, và ân xá để được bậc tuấn kiệt phù trợ Quốc Gia, làm cho sự trung quân ái quốc cao hơn cái tình lớn chi dân, quên cái tư kỷ để được đại trí trở về phù trợ, quên cái tư thù để được anh tài bốn phương về giúp xã hội, quên cái thất nhân tâm của đời xưa để được cái đại giác đến với lòng dân chi quý Quốc Gia. Đó là bậc chơn tu biết dâng sự trình sáng của mình tiết hạnh lớn cho Quốc Gia được đạo hiền chánh.

Thiên cơ thời thế tức hiểu về thiên thời; Thiên thời trong chu kỳ một triệu năm của thế gian chia cho ba nguyên; mỗi nguyên là ba trăm ba mươi ba ngàn năm, tới năm hai ngàn mười hai và hai ngàn mười bốn là giáp Tam Nguơn. Đến đó khí hóa đổi ra Tân Xuân Thu tức hai mùa, mùa xuân sáu tháng và mùa thu sáu tháng.

Ngũ Hành đổi ra Ngũ Đức không còn sanh trụ hoại diệt, mà tự sanh tự trưởng tự tiến tự hóa. Khí hạo nhiên Tiên Thiên vào được Quả Địa Cầu, thay đổi thảo mộc côn trùng hóa sanh và thấp sanh trên Trời dưới biển.

Bát Quái Hậu Thiên đổi qua Bát Chánh Đạo của Tiên Thiên, sáu đường lục đạo đổi qua sáu đường lục thông di đạo, thất tình lục dục đổi qua

Thất Chơn. Mặt Trời mặt Trăng tinh tượng đối qua mọc hướng Tây.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Vì vậy âm lực là âm nhạc đều đối Vương Đạo là lễ nhạc và vương chánh triều trung phụ tử tử hiếu, sáu đường khí hóa đối qua sáu cửa thiên thai, làm cho người tu nhận ra bốn lai và diện mục.

Chu kỳ thiên thời của Quả Địa Cầu đối qua Tân Kinh để hiệp đường quờn, đối qua Tâm Pháp cho hiệp đường quờn, đối qua tân đạo cho đúng ý Trời và đối qua Vương Đạo lễ nhạc cho đúng chu kỳ nguyên lý quờn nguyên.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thiên thời mở ra Phong Thần Hội để đối Thần Tiên trên Quả Địa Cầu, trên bờ và dưới biển và Du Thân trên không gian.

Phong Thánh Hội đối văn chương thiên văn địa lý sách lược binh pháp và lễ nhạc theo Tân Dân Minh Thánh Đức của Bạch Vân Kỳ.

Phong Tiên Hội đối phù phép thần linh, đối phù chú tà linh thành chu kỳ pháp lực Vạn Năng của Đức Phật, nhà Phật nhà Đạo cho phù hiệp

Tiên Thiên Di Đạo của Trời tức thành Tiên không làm trái Đạo Trời, mới tu Phật Pháp mà thành chánh quả của Phật Pháp.

Phong Phật Hội là Long Hoa đại hội, chăm công đức cho Tam Thế Thần Linh, chăm công tâm cho Tam Thế Phật Pháp, chăm công nhật cho hàng tu đạo tại gia. Ai được công đức và công nhật và công tâm đủ số mười ngàn thì đắc đạo. Ai đạt bảy ngàn thì đắc pháp, ai dưới số định thì vào Quân Tiên Hội Xương Nghĩa hành nhơn cho tròn đầy viên mãn. Đó là thiên thời do là Đức Ngọc Hoàng dĩ định Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sách lược chi dân là làm cho dân giàu dân mạnh về tài năng, làm cho dân giàu thì văn nhân tài tử trong quốc dân mới phát sinh văn minh và thanh nhã, làm cho dân giàu mới sanh tuần kiệt và tài hoa, mà có hiền tài phò trợ cho Quốc Gia cường mạnh và làm sự bình trị được lâu dài.

Thiên thơ; bậc học đạo biết ý Trời thì Hoàng Kim cho thiên hạ và Quốc Gia giàu mạnh. Bậc trí tuệ thì hoằng kiếm bất chiến tự nhiên thành. Bậc Chơn Sư thì hoằng pháp cho thế gian giải

thoát phiền não để trở lại thái bình. Bậc Hoàng Gia thì hoàng tộc tức lo cho trăm họ được an cư lạc nghiệp trong đại gia đình.

Thừa Thiên minh di thiện để thiện báo an nhân; Bậc tài tử giai nhân thì phải hoằng kiếm tức buông bỏ đồ đao, buông bỏ sự giao tranh lý sự trở về phụng sự đạo giàu mạnh chi dân, làm cho đức nhân thượng học, làm cho đất nước của những bậc đạt đức Anh Nhi thành đạo.

Huyền cơ; hiểu được lòng nhân hàm học ở Thánh Tâm, đạt đạo Thánh Tâm huyền hóa cửa Tiên Nhân, làm cho đạo tròn thì đức trọng, làm cho tánh sáng thì thân minh, làm cho ý sạch thì thông thái, biết để phò trợ cái biết lớn bảo an, học để phò trợ để cái học trọng nghĩa. Được huyền cơ như vậy là đắc đạo.

Còn Vương Hanh Lợi Trinh của phụ nữ là: Vương là đạo tề gia, Hanh là chánh đức để phò trợ, Lợi là bình chuẩn kinh thương, làm cho an cư giàu mạnh, Trinh là tiết độ sứ quân, gần thì tận trung, xa thì làm tròn bốn phận. Được vậy là đắc Đạo Kỳ Ba vào Long Hoa Đại Hội.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Trọng nghĩa vụ làm cho lòng người hòa ái, không phân tranh làm cho đạo mình bình đẳng nhân quyền, làm cho tình người tu đạo có lòng vị tha, làm cho tình mình an vị cùng đạo. Như cá và nước biết thanh ba lẫn nhau, mà cá hóa Long từng bay trong Trời Lớn, nước hóa vân nuôi sống trong thuần khí của nước thái bình, làm cho thảo mộc dâng lòng nuôi chung thiên hạ.

Người tu trọng nghĩa vụ; có tiết độ trong đời sống làm cho ý chí phò trợ Vương Đạo vững mạnh, làm cho thiên lý phát từ tâm ngay chính việc hành như chi đạo của mình. Đời sống lập lại mục thước trí định huệ, làm cho trí an, làm cho sự định phát huệ, tâm an làm cho nhạt dần mọi sự phiền não để lòng thanh tịnh vô vi, lòng an sanh Huệ Mạng Kim Cang thì lòng am tường thần minh và thiên lý. Nhờ trọng nghĩa vụ mà thành đức năng thượng học của đời nay.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Vương Đạo trong lòng Trời làm cho Thần Tiên chánh tinh tấn, Thần Dân tài hoa để trung trình thành bậc tiết độ sứ. Nên được Trọng Thần.

Thánh hiến văn chương là cho quốc dân có đủ văn minh và trí tuệ, làm cho tinh hoa trong

sáng của nước đê Hoàng Kim cùng Đạo cùng Phật mà thành chánh quả.

Tiên dăng huyền cơ làm cho bậc lãnh đạo đón biết ý Trời, và đi kịp thiên thời Tiên Thiên Chi Đạo, làm cho Trời và người thành một Hội Quần Tiên Xương Nghĩa chi dân, làm cho dân giàu về tài lợi, văn minh về đức thuận thì sự hòa ái lớn theo về, làm cho nước mạnh được Hoàng Kim, làm cho trí tuệ đạt sự tinh ba sáng suốt của Trời đi vào Đường Hoàng Đạo, cho đạo quân thần tá sứ đắc huyền cơ, thành Đạo Vương Hanh Lợi Trinh trong Trời Đất giao phó.

Phật hiến tâm chay nên người chơn ái học Phật đắc đạo hành độ đạo chi dân, bậc học thiên cơ dâng lòng phụng sự công nhật cho đạo nước được thái bình. Đó là công đức lớn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đạo đồng chí hiệp là bậc biết thiên thời phù trợ Vương Đạo, làm công lý cho nội tâm, làm cho cái tâm trí tuệ sanh xuất kỳ nhân, đem cái đức chính nhân quân tử của mình vào chu kỳ thuận Thiên Chi Đạo, cho sự sáng suốt trong tinh ba đó theo về, ánh sáng trong lúc thiên định

là ánh đạo khai sanh trí tuệ, tâm của hàng trung chính có ánh sáng của Đạo Lớn di ngôn. Nên lời ra là lời của hàng trí tuệ, có chứa sự thiên cơ tham ngộ chỉ đạo của Đạo Lớn vô thường. Được vậy đạo và mình một thể nên dĩ tịnh để thông suốt chỗ cạn sâu, đi vào đầu nguồn của trí tuệ thi các chơn trí huệ cho nó giai sanh, cái động của trí tuệ là cái sự minh triết hiện ra theo sức đạo tâm thừa ở tâm để mình đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thiên tâm sanh thuần nhất đạo; Sự sáng trong tâm mỗi ngày mỗi thanh sáng, càng được sự trong sáng lại nhìn vào trong soi thấu thiên cơ, nơi đó là cửa Trời xuất nhập của linh hồn, ra vào Tam Giới mà siêu Tam Giới đều bắt đầu sự khởi điểm sáng của Nguyên Linh.

Sự thấy của nguyên thủy làm cho thần minh ta đi lại đầu nguồn, làm cho trí ta sanh ra trí tuệ, làm cho giữa ta và Trời như một chiết cầu vòng. Ta học Trời dạy, ta thi Trời điểm đạo, ta tịnh có cái có của chơn Thiên, cái biết của chơn lý, cái hiểu của chơn thần, cái nghe của chơn linh, cái đi lại của chơn nhân, làm cho ta quên dần cái

hữu vi chi khí, cái Tiên hơn thiên vị, cái đạo hơn vị kỷ. Từ đó ta tìm cái Trời trong ta vậy, cái Phật trong ta sống lại bản lai để ta đi về nhận ra diện mục.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sống lại sự tầm nguyên ta trở lại cái khí hạo nhiên nuôi ta từ nguyên thủy, dạy ta thành nguyên thổ, luyện ta thành nguyên kim, và kim sanh ta trong thần minh và kim sanh ta trong trí tuệ. Từ đó sự học của trí tuệ đưa ta trở về sự sống của Vạn Năng, và hàm sự tầm thính trong vạn tượng. Từ đó ta lại tìm ta trong tinh ba sáng suốt của Trời, như đời trước có sự di hơn thì đời nay ta đạt sự di đạo, cả hai như có một sự truyền thống nối liền nhau. Như các cành hoa vừa nở xong thì trong mỗi cánh hoa lại sanh một quả vị, đó có phải trong chánh tinh tấn lại phát sanh chánh định và phát huệ trong thiền giác tự nhiên.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Sanh xuất Thần Tiên; từ đó ai là ta tự nhiên hình thành một khối vô tướng hào quang, ta từ Tiểu Linh Quang lại hội thành ta là một Vũ Trụ

của chính ta. Sự độc lập của tiềm năng tròn đầy học cho mình huệ, không đua theo đạo động làm cho mình loạn. Từ đó nội tâm hiện ra sự chánh ái để ta sử dụng tình người và tình yêu siêu giác của Như Lai.

Yêu và hận người mới tu thường lẫn lộn ở nội tâm, thương và thù không rõ thường làm tối thần minh của người phương sanh trí tuệ. Nên người biết yêu Quốc Gia không hận thời thế đời đời. Còn bậc học đạo hiền ái di nhưn đã lỡ yêu rồi thì không hận đời để cho lòng yêu nước thanh cao. Vì tình yêu của Tổ Quốc ta mới trưởng thành, tình yêu không có vị kỷ mới là người yêu lớn, chỉ có riêng ta mới có thể chung tình.

Yêu không hận là vì sự yêu thông tình đạt lý, hiểu thiên thời và hiểu việc Quốc Gia có sự thâm kín của thiên cơ. Vì vậy lỡ thương không thù không yếu trí tuệ, lỡ yêu không hận để chánh giác lại thần minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Như cô gái lỡ bán mình mà lại muốn phục sinh cái tinh hoa cao quý cho Tổ Phụ Ông Cha,

ta là hàng đàn anh cũng phải cho họ dâng tình vào đại vị tha của nước để di đạo, để họ làm tròn sự quờn đạo của Quốc Gia của cô gái biết quờn trình. Đứng trước giông bão của ba cánh cửa Tam Sinh để đi tìm sự sanh nhai của đời sống của họ di đạo, cái đi của cô gái đi tìm sự bình quyền chi giáo chính cô có tội gì đâu giữa ba dòng.

Lúc nắng lửa mưa dầu người Mẹ đưa con đi tìm hạnh phúc, Trời còn thức nghi sanh lộ cho con Mẹ họ qua cảnh đói lòng, còn ta là hàng bình đẳng di phong phải tha thù để mạnh đường hơn trị cao quý. Nên Phật dạy cho cô an lòng và cho cô thí pháp quy y.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Không để yêu và hận lẫn lộn ở nội tâm chi ái, không để thương và thù làm tối trí tuệ của bậc thần minh, đã lỡ yêu thì học hiển ái cho tình đó phi tình, đã lỡ thương thì học hiển yêu cho lòng ta sạch thị vật phi ái. Còn yêu mà biết dâng ái trí trống tư dục, lòng đó là hành đạo trống lòng, còn thương mà biết hiển ái trí trống tư ái, tâm trí trống không tâm. Chỉ có hàng biết yêu

lớn mới chứa đủ nhân ái mà trông tư ái thương thù để đại ái với Quốc Gia.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Yêu nước có chánh ái, đạo ái quốc tình rộng không tình, ái quốc có chánh kiến giúp tư kiến nhân lớn hiển ái, thương đủ chánh tư nghì dứt vị kỷ đại yêu hiển công đức. Nhờ biết hiển công tâm mà thành chánh đạo.

Con biết tha không giận giúp người được vị tha chánh ngộ, con yêu không hận giúp người bỏ mình trở về trả nghĩa với Quốc Gia, con biết thương không thù giúp người mình vị tha trở về lập lại chánh giác, con làm cho Trời Lớn được con hiếu thảo. Nước lớn được những bậc tôi hiền, Đạo Lớn được đạo chi dân ái quốc thì thái bình phong trong thiên hạ là người nhân tài hiền tướng biết vị tha thù trở lại giúp quốc dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Con làm cho tâm mình thức sự tri ngộ của thân kinh và kiến tánh Phật Pháp, làm cho tánh mình phục hồi lại nhân chi sơ một bản tánh thiện lành để báo hồng ân. Con phải thông cái tự đức để tìm lại sự thông thiên cơ của nhà Phật,

quý cái Chơn Kinh để tìm lại sự chánh định của lòng mình. Nhờ chánh giác con chánh lại lương tri mà ta được vào các cánh cửa đại tri kiến của nhà Đạo và nhà Phật tha người.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xưa nay thú mạnh sợ bầy, chim lớn sợ tên, cá lớn sợ lò, mà Rồng Cù thì biết an mình để tu di, cái Tu Di mới là biết trù phú của trí tuệ là Đạo Lớn an mình. Cái biết của hàng Long phục Hồ để Thần Tiên trở về cùng đạo, đi tìm tâm Thái Cực của nó đi theo ta như hình với bóng. Mỗi ngày con thiền định ánh sáng đó tỏa ra như mặt Trăng tròn đầy sáng đủ, dạy ta cái sự tầm nguyên cùng đạo tha người.

Mỗi tháng có một ngày của Thái Cực để khí hóa của Tiên Thiên đi vào Tiên Hậu, ngày đó như Vũ Trụ Huyền Cơ mở cửa Trời đôi Càn thành Khôn, đôi Khôn ra Đường Hoàng Đạo, ngày đó là ngày hai tám để chơn linh ta tiếp nhận vận ô tức là ngày thiên cơ để cho ta đắc Vô Vi Chi Đạo. Nên Thầy có bài thi ca của Thái Cực.

Thiên sanh hai tám là ngày
Vận ô hội đủ tam tài hiển ra
Kết Ngôi Liên Thể Tam Tòa

Đôi Trời thay Đất Tam Hoa tụ thành.

Càn Khôn hai cửa Trời sanh
Một thời nguyên khí đổi thành tiềm năng
Được vào Thái Cực Trời Trăng
Mở ra sáu cánh tinh ba của Trời.

Huyền cơ chỉ dạy thiên thời
Là cây chìa lớn Đạo Trời Như Lai
Thiên sanh điều đỉnh hồ mai
Thiên sư chỉ nguyệt tam tài hiển ra.

Được cây chìa khóa trong ta
Mở bầu Vũ Trụ cho ta về nguồn
Trong ta biết đôi Càn Khôn
Là giờ phát huệ ôn tồn dựng xây.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Mỉm cười ta đậu Ròng Mây
Trong Thiên Định Số đủ đầy tinh hoa
Biết ngày hai tám dăng Cha
Trong Thiên Định Số thiên gia đắc thành.

Vào ngày hai tám dương sanh
Vạn Năng Tinh Tú khí thanh dẫn đường
Trời treo một bảng đồ gương
Thân Tiên chánh ngộ tỏ tường Trăng Sao.

Ngộ không mới thấy đường vào
Đồ Thơ Thiên Định đạo cao chín Trời.
Theo mây vào cõi không lời
Phi Tiên vào cảnh không người trần gian.

Đắp y thay đổi nhãn quang
Tam Hoa Tụ Đảnh cao sang vô cùng
Vào trong Trăng hiển Huyền Khung
Vô Vi Khoa Học đại hùng cao siêu.

Đại Thừa thi triển biển yêu
Pháp Vương Như Ý lại siêu được tình
Đi vào Vũ Trụ tâm thanh
Lục thông hiển đạo chơn linh một nhà.

Vượt qua chín Dải Ngân Hà
Vào trong Hoàng Đạo là nhà Càn Khôn
Thay Càn đổi vị thành Khôn
Là thông định số Chí Tôn nhiệm màu.

Thay Càn mở cửa Lục Châu
Thay Khôn phương vị đổi ngôi đạo thành
Càn Khôn thi để ai thanh
Đậu Hoa Liên Thể đạo thành Kim Tiên.

Vào trong bản thể Kim Thiên
Thiên cơ tỏ lý hạo nhiên tròn đầy
Vào trong Vô Cực Ngôi Thầy
Ngọc Kinh phản bốn là ngày đoàn viên.

Lễ chào nhạc trời Chư Thiên
Chào mừng Thái Tử về Miền Đại La
Cùng nhau vào Bạch Ngọc Tòa
Lễ Cha Thượng Đế học khoa Kinh Trời.

Hàn Lâm chỉ đạo an ngôi
Học Kinh Vô Tự trên Trời Đại La
Nhiếp kinh lậu tận thiên gia
Học thông Thiên Luật hiển ra am tường.

Tỏ thông Ba Sáu Thiên Cương
Định Trời an Đất phi thường phi lai
Vào trong các lộ thiên tài
Bình thơ sách lược đủ đầy thiên thơ.

Mỗi thời cái học huyền cơ

Mỗi giờ màu nhiệm vô bờ vô biên
Tự nhiên thiên giác thông thiên
Thần truyền thần đến cõi thiên mạnh lành.

Mỗi thời mỗi bộ khinh thanh
Mỗi nhân mỗi quả trở thành kỳ hoa
Được tài kinh dạy tròn vo
Ở trong lý tự tự dò cương nhu.
Nguyên Nhung cầm nắm binh phù
Phải thông Binh Pháp phải tu dưỡng thần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Vì công dâng có công bằng
Vì tư võ học tinh thần thủy chung
Ở an chính đạo Nguyên Nhung
Đạo làm Thần Tử phải trung với Trời.

Phải đem võ học luyện người
Quốc Gia phò chủ giúp Trời an dân
Chí cương tiết độ như Thần
Chữ trung nghĩa lớn là thân phải thành.

Chữ nhu dịu ngọt quờn thanh
Có khi ta phải nghiêng mình cầu nhân
Đề cầu Tam Thế chi dân
Đề cầu cửa Thánh chi thần trở hoa.

Tức là lành cái đạo ta
Đem lòng vì đạo vì nhà an dân
Phong Lôi nghe đề xưng Thần
Thủy Lôi thấy đó nhượng thân phò trì.

Hỏa Lôi hiển đạo chẳng ly
Thổ Lôi biết đạo làm tôi cho tròn
Kim Lôi làm sáng đường mòn
Hoàng Kim phục vị đạo tròn cao ngôi.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nhớ xưa Nghiêu Thuấn lập đời
Truyền hiền mà được bày tôi trung thành
Tới đời Châu Võ đương sanh
Cầu Khương Thượng để chánh hành tài nhân

Hạ mình để được thánh ân
Dịu mình để được chi thần kính cung
Cầu hiền mà được quần hùng
Cầu hiền mà đạo thủy chung nước nhà.

Cầu hiền lại được tài hoa
Bốn phương hiền ái cái ta cầu hiền
Hạ mình cầu đạo chí Thiên
Thì lòng chí nghĩa chí hiền phò trung.

Người trong bốn biển được nghe
Nghiêng mình mà được so se ánh hồng
Nghiêng mình mà được Tiên phong
Nghiêng mình mà được đại đồng bá gia.

Làm nhân hiếu kính đạo nhà
Trọng Thần hiếu kính Quốc Gia là hiền
Người tu Tiên lễ chi Thiên
Lễ là kính cổ cầu hiền chiêu an.

Làm cho giàu mạnh giang sang
Làm cho được Đạo Niết Bàn Quốc Gia
Làm cho trí độ nhân gia
Về quê xây dựng cái ta cầu hiền

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chí nhân thì đạo chỉ Thiên
Làm cho quốc thịnh nhà yên mạnh giàu
Kinh bang biển lớn đủ tài
Kinh thương tế thế làm giàu chi gia.

Chữ tu phong kiến cho qua
Chữ tu giàu mạnh Quốc Gia thì cầu
Đề cho Long Phụng đạt Châu
Đề cho hiền sĩ Á Âu theo về.

Cây lành trồng lại sum sê
Trồng trên đất Phật dựa kê Bồng Lai
Đạo không tìm ở Trời Mây
Mà trong chánh tự đủ đầy tinh hoa.

Đạo nơi Hiền Sĩ Quốc Gia
Đạo nơi văn hiến tại nhà Nam Bang
Đạo trong Trời trở kỳ quan
Đạo trong Di Lạc Thiên Quang chín Trời.

Đạo trong di thiện lòng người
Đạo trong gia hiếu tự mời mình tu
Chí nhân thì được trọng phu
Chí công thì được tài nhu về phò.

Lạy Thầy Chúa Tế Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chuẩn Đề thiên thảo ban cho
Kỳ hoa đem tới trồng cho đất lành
Quan Âm được thủy tái sanh
Chế đầy hồ lớn để thành Dược Sư.

Biển sâu sanh cá lý ngư
Trên không dưới biển đôi thời giống Tiên
Sanh ra các giống thật hiền
Làm tròn sứ mệnh Thần Tiên giáng trần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Địa Tạng cho mở kỳ trăng
Các hàng châu báu xa gần xưa nay
Giấu chôn trong các Sơn Đài
Đời nay được mở ra xài tự do.

Biết bao huyền thuật Trời cho
Đời nay Di Lạc Trời cho được xài

Con Tiên học lại Thiên Tài
Còn con cháu Phật kim giai đạo thành.
Biết bao Tiên ẩn kỳ canh
Xưa kia cất giấu nay đành hiển dăng.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Dăng tài cho Phật dạy dân
Đem nguồn Tiên Đạo tinh thần dạy ra
Làm cho quốc thịnh tài hoa
Làm cho ái quốc tình nhà được trung.
Làm cho hùng được kỳ hùng
Làm cho dân nước thủy chung tròn đầy.

Thật Rõng thì thích yêu mây
Thật hàng tài tử yêu Thầy thi ca
Mưa hòa thuận chính Quốc Gia
Thật là tài tử thật là chân nhân
Cùng nhau xây dựng Tiên Thần
Cùng nhau xây dựng tinh thần Quốc Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chữ yêu dưng ái để hòa
Chữ nhân phải có vị nhân mới đồng
Chữ tình hiến ái mới thông
Chữ thương cho trọn hiến lòng để thương.

Cho dù gió tuyết băng sương
Chữ trinh để trả quê hương nguyện thề
Dù tài sơ thiên nhà quê
Vì trinh ta giữ hương thề Quốc Gia.

Dù qua mấy ải oan hà
Giữ lòng trinh sáng Quốc Gia tôn thờ
Dù nghèo vẫn học huyền cơ
Chờ khi trinh sáng phụng thờ chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Dưng tình bảo vệ Hoàng Ân
Chữ trinh lành lặn thì thần cao minh
Hiến yêu ai cũng vì tình
Trung trinh cho được tầm nhìn cao sang.

Học yêu ai cũng bạc bần

Cái tình trị quốc Trời ban hiền tài
Biết yêu dân cái thảo ngay
Được yêu dân cái trinh đầy cao sang.

Xa nhau muôn triệu Hồng Quang
Dù sanh hay tử giữ đảng trung trinh
Tức là Trời chứng an vinh
Đạo trung trả nghĩa, chữ trinh đạo tròn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm Thần trung tợ Thái Sơn
Quốc Gia chí nguyện đền ơn để thành
Được ân hữu hạnh tam sanh
Đạo làm Thần Tử trung thanh thành Thần.

Còn hàng trinh sáng nghĩa nhân
Là tròn công đạo nghĩa thần minh trung
Cái nhân chí diệu vô cùng
Người xưa đã chết chữ trung vẫn còn.
Xưa nay trung giữ nước non
Còn trinh làm sáng vàng son nước nhà.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm dân không học tề gia
Không tròn chánh đạo sao tròn trình nhân
Xưa nay tài tử giai nhân
Ai tròn bốn phận trình nhân thì thành.

Biết bao các bậc công khanh
Thành Tiên thành Đạo nhờ thành tề gia
Gia tề quốc trị thành gia
Nhờ minh trị quốc đạo ta thành rồi!

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tôn Sư Tam Tổ vào đời
Chỉ Thiên chỉ Địa chỉ hàng chí nhân
Mở ra ba cõi tinh thần
Cho dân ta học thiên chân của Trời.

Nhất ngôn cửu đỉnh làm người
Lời ra Thiên Địa có Trời chứng minh
Quý thần tuy ở Hư Linh
Lưới Trời lồng lộng vô hình hiển vi.

Làm nhân lấy đó để thi
Học đây để phục lễ nghi của Trời
Sai lầm phải biết hổ ngươi
Biết tu phong hóa thành người cao minh.
Biết lo trình sáng thần linh
Làm cho đức trọng thần kinh tài thần.

Khiêm nhu cao kiến chân nhân
Tài cao quý trọng Tiên Thần không khinh
Đạo trình cao sáng tâm nhìn
Giữ trình vì quốc đạo mình siêu nhiên

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Công cao khiêm xuống cho bằng
Rừng nhu ái quốc cao tầng đẹp xinh
Bằng lòng dân ái để trình
Trung trình không chiến, tài chơn không tài.

Để phò minh chủ đời nay
Cùng nhau xây dựng Đạo Thầy cao minh
Thành cơ Hiền Sĩ dưng tình
Huyền cơ nhờ đạo hiến trình đạo nhà.

Nghiêng mình nó thể hiện ra

Cái cao nhân trị gọi là chí nhân
Tới đây thần đủ để thần
Tinh ba tinh sáng cao tầng Quốc Gia.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Nghĩa sanh chánh nghĩa trình gia
Trung gia chánh định tài hoa theo về
Cho dù muôn dặm sơn Khê
Trái duyên ta vẫn vì quê làm tròn.

Trả cho cái đạo nước non
Ta vay từ thuở ta còn thai nhi
Trả cho cổ học trí tri
Cái thân thành tựu huyền vi đạo thành.

Vì trình ta lại không tranh
Vì trình không chiến cho thành Quốc Gia
Trả cho quốc thanh sơn hà
Trả cho ta được đạo gia làm tròn.
Trả tình yêu nước quý non
Hẹn thề bao kiếp vàng son vào đời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tôn Sư đến đó là cao
Đạo Sư đến đó vàng thau tỏ tường
Biết yêu trình sáng phải nhường
Nhường hàng ái quốc biết thương dân nhà.

Nhường người đã đạt tinh hoa
Có Trời chi đạo Quốc Gia phú cường
Đến chùa mình biết dâng hương
Cầu hiền có đạo là thương nước nhà.
Cái yêu trình sáng trong ta
Là yêu ái quốc tề gia trưởng thành.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Bởi yêu quốc thể không tranh
Đề lòng dâng ái làm thanh Quốc Hồn
Đề Trời mở cửa Chi Môn
Đề hàng trình sáng linh hồn Quốc Gia.

Làm cho chí thiện dâng hòa
Làm cho sách lược Quốc Gia mạnh giàu
Làm cho nước lớn phong trào
Thiền gia to nhỏ đi vào văn minh.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cõi thiện đời sống chúng sinh
Cho dân giàu mạnh thái bình âu ca
Tam quan mở rộng cửa nhà
Đón phong đón thủy đón nhà kinh thương.

Thương trường tu chính bình thương
Các ngôi bình chuẩn quê hương được giàu
Dùng kim cho được Hoàng Kim
Còn ta kính cổ Hàn Lâm nước nhà.
Dạy hàng tiến sĩ tài hoa
Dạy hàng học sĩ tề gia của mình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Hoàng Kim phải đất văn minh
Còn trong kính cổ thông linh Phật Trời
Đạo gia cổ vấn cho đời
Dạy người công đức của thời Hoàng Kim.

Cả hai trung đạo hưng tim
Làm cho trịnh sáng trái tim nước nhà
Cổ nhân tu đạo thật thà
Tiên nhân tài chí dâng hoa lễ Trời.

Đến đây trình sáng Đạo Trời
Làm cho quốc trị con người vạn năng
Đạo thành trí sáng như Trăng
Kim Quang khai trở tài năng nước nhà.

Như con trả hiếu cho Cha
Tài nhân trả lễ Quốc Gia phú cường
Tinh hoa trí tuệ để thương
Trả trình ta lại kính nhường đại gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Lên Trời ta học tinh hoa
Giáng trần ta luyện làm nhà trình nhân
Yêu mình thì ái Thần Dân
Yêu người thì ái thôn lân bạn bè.

Làm cho tình đến thôn quê
Vì yêu hồn quốc không chê sang hèn
Vì yêu ta phải luyện rèn
Cái nhân cách sống cho quen tinh thần
Để ta cao quý cái thân
Cùng ta yêu cái thiên chân của Trời

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Vì yêu không nói bằng lời
Tham thiền tham ngộ sáng ngời trình nhân
Du Tiên để luyện Tiên Thần
Yêu dân phải luyện trình nhân hện thề.

Làm cho tình lớn người về
Vì yêu ái quốc hện thề bên nhau
Làm cho nước chí dân giàu
Người dân trình sáng người nào không yêu.

Làm cho thần đạo được siêu
Làm cho Thánh Đạo yêu nhiều ái minh
Không yêu chỉ có tình mình
Ta và nhân loại chữ trình sáng lòng.

Còn tình đào tạo núi sông
Còn tình Liên Hiệp ở trong Thiên Hà
Còn tình Thượng Đế và ta
Nên thường hiến ái cho ta đạo thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Người tu đạo tâm nên sửa trước
Tâm sang rồi mực thước phát ra
Ngay trong chánh ngữ ngay ra
Sửa trong chánh kiến đạo ta mới thành.

Người đấng đạo Trời sanh sáng tạo
Đề Tú Tinh sang cả Hoàn Cầu
Trọng cổ nghinh tân an chính kim ngôi
Được minh triết dạy dân an hưởng.

Nước được lặng nhìn trăng soi tỏ nước
Huống tâm ta lặng được đề tâm thanh
Lòng cho riêng xuất hiện cõi vô hình
Là đấng đạo thần minh trong Tam Bảo.

Hàng trị quốc không đề nhân tình quốc trị
Trói vào tình mắt đạo lý trí tri
Còn tâm sinh huệ phát hiển vi
Hàng trị quốc được tâm là minh trị.

Còn sách lược chi dân thuần mỹ
Nhờ tim sanh chơn lý vô hình
Đi vào thế giới thần minh
Thắng trong cái đạo thiên thời Cha ban.

Đạo khả đạo phi thường cái đạo
Tri giả ngôn, ngôn giả bất tri
Cẩn ngôn thận ý để suy
Dè dè dặt dặt mà đi đến cùng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Cẩn cẩn cẩn chơn như như ngọc
Thận thận ngôn tri ngã thành tri
Tùy thời biến dịch Anh Nhi
Tùy cơ an mệnh vô vi mới thành.

Liễu liễu giác Tiên Thiên tự tánh
Làu làu thông cứu cánh Quốc Gia
Dặt dè trưởng dưỡng tinh ba
Chí nhân tử mỹ để ra diệu huyền.

Đối nhân dè dặt cầm cương
Dạy nhân tử mỹ chỉ đường cao minh
Làm nhân trong kiếp ba sinh
Không lìa bốn phận của mình giúp Vua.

Không sai sách lược thiên cơ
Không lìa bỏ phận Vua nhờ chi dân
Niệm trong bất chiến di trần
Chơn tu bất khả sát nhân vong tình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chữ tu niệm để thân minh
Niệm rồi không niệm để tìm kính sau
Tri ngôn tìm tới mật ngôn
Làu làu trí tuệ tâm hồn kính sau.

Liễu ngôn tự tánh bắt đầu
Vào vô biệt niệm rộng sâu vô cùng
Dè dè trong cửa trí khôn
Cẩn ngôn thận ý trên Cung Ngọc Hoàng.

Dè dè chánh ngộ tiên bang
Ý thành thạnh ý vô vàng hiển vinh
Vinh hư tiêu trưởng trong mình
Làu làu thông suốt thân minh là thần.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Phải trong tuyệt đối không phân
Quấy trong tuyệt đối để nhân lại mình

Đến đây triết lý thành trung
Chữ nhu được nhã, chữ nhường được ta.

Tức là thành Phật độ ma
Nhường nhượng nhịn nhịn kỳ ba thiên tài
Khéo rồi khéo nữa không sai
Thần ma địa quỷ phục tài quy y.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đạo thành ngôn khả bất tri
Có khi quên để đạo tùy độ tha
Cẩn ngôn nơi chỗ đại ma
Còn thêm thận ý tinh hoa mới về.

Liễu tâm không để bất tri
Vô ngôn thị giáo có khi đạt thành
Thiện gia bất biện lợi danh
Biện gia bất thiện để giành lợi riêng.

Đạo gia bất khả tranh ngôn
Tranh gia bất đạo suy tôn đủ đường
Phải trong có quấy phô trương

Quầy trong có phải kỹ cương để huề.

Chơn tu trong cõi BỒ ĐỀ
Không mình mực thước giải mê cảnh trần
Không người để hóa nghĩa nhân
Không trong biên thuyết đạo trong mới thành

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chí nơn đắc lợi không tranh
Đắc danh không đức đắc thân không khoe
Thánh Tiên đắc đạo e dè
Học thêm nơn trị không khoe tài mình.

Như hàng làm vợ đại trình
Gia thành nhờ vợ hiến tình tề gia
Giàu sang danh tiết nhờ bà
Dâng tình ta được đạo gia để tề.

Ai hàng tài tử ba sinh
Đạo ta thành được trung trình nhờ bà
Đằng sau bà vợ tài hoa
Tức là cái đức giúp ta thánh tài.

Thánh Hiền tài đức xưa nay
Tề gia trị quốc nhờ tài vợ công

Làm cho phu tướng an lòng
Mới đem tài trí đại đồng ban ra.

Nước bình dân thuận gia hòa
Thấy mà không thấy ấy là cao Tiên
Biết rồi không biết để yên
Làm cho thấy biết Thần Tiên trở về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm cho cái thấy không chê!
Cái nghe không trách, cái kể không tranh
Đó do đây được mới thành
Đây do đó vậy không tranh để hòa.

Đó do tình nước sanh ra
Ta do tình nước dạy cho đó thành
Được rồi bảo quốc vô tranh
Hiển dưng tình lớn cao thanh làm tròn.

Những hàng yêu nước quý non
Đây ra công học đó tròn công sanh
Đây ra sách lược chí thành

Đó tề gia chánh chí thanh cho tròn.

Đây sanh cái đạo bảo di nhơn
Đó thi chánh cái cao nhơn quý tình
Làm tròn thế hải sơn minh
Tức là tròn đạo trên mình tề gia.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chí nhân bất chiến thành hòa
Chí công bất sát đạo ta mới màu
Chí tài sách lược cao sâu
Dân giàu quốc mạnh dài lâu thái bình.

Tận trung Hiền Sĩ hiển trình
Cái nhân ta chánh cái tinh nhiệm màu
Nước thành nhờ trí nước sâu
Dè dè dặt dặt đứng đầu Nam Bang.

Chỗ phân hiệp lại thành toàn
Chỗ chia hiệp cảnh vàng son tụ vào
Chỗ đi cạm lý thì về
Chỗ chê cạm luận thuyền bè phơi khô.
Kẻ ngu thì oán giặc mờ
Chí nhân không thiện thiên cơ sao thành.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Xưa nay tuyệt đối Quốc Gia
Ở trong Trời Đất người ta tỏ tường
Bánh xe Thiên Lý vô thường
Bánh xe lịch sử bốn phương gia tề.

Nước ta Thiên Lý cho về
Cái gia lớn nữa chĩnh tề Lục Châu
Con đường quốc trị cao ngời
Dân tề gia lớn trên bầu Hoàng Kim.

Cái gia thế giới đi tìm
Mà ta thành đạo an tim cho Trời
Đặt tên gia đó nước Trời
Làm dân nước đó thiên thời phải tu.

Không tranh vì nhẹ thuế sưu
Dân giàu nhẹ thuế, người tu được giàu
Không danh đặc đạo không cao
Vì đem tình ái đồng bào chí nhân.

Làm tròn cái đạo chi dân
Nước thành nhờ đạo đạo nhân nhờ Thầy
Đủ tài thao lược gió mây
Tao phùng khải ngộ Rồng Mây hội nhà.

Như con dâng ái cho Cha
Như bà vợ hiến đạo ta thờ chồng
Như mây thưởng thức tài RỒNG
Như hoa tim trở trong lòng trinh gia.

Nước thành được nước vinh hoa
Gia thành chí nguyện tề gia trưởng thành
Con đường bác ái chí thanh
Mền mềm dịu dịu đạo thành không sai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Tơ tơ trên trên không tài
Lý cùng tận lý tài gây tận tài
Nhìn RỒNG nó thích ưa Mây
Chim ưng nó biết tìm cây Tổ Đường.

Phụng Hoàng có kỷ có cương
Hùm đi có gió phô trương cái thân
Lý ngư tu biết hóa thân
Trầm ngư biết rõ biển trần cạn sâu.

Ta không đá đổ thành sâu
Con tim có ái cạnh sâu tỏ tường
Trong lòng cô gái có hương
Trong tình quân tử tiết thương lấy nhà.

Mỗi người có một tinh ba
Trong trầm thì trở hương ra diệu kỳ
Lòng kia có Phật từ bi
Tâm kia có huệ tự ly lối tà.

Được gia phải đạo tề gia
Học cao sách lược đạo nhà không an
Là mèo nó thích ăn than
Là Rồng nó thích an ban đủ đầy.

Đủ rồi du ngoạn gió mây
Kết Tiên làm bạn làm Thầy học thêm
Học cho tới cõi vô tên
Nhân sanh chí lược đạo bền chí nhân.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Học cho phục hóa tinh thần
Muốn tu đạo nước cái thân phải thành
Quán Âm nghìn mắt nghìn tai
Tu trong một Điểm Linh Đài thành hoa.

Còn người lạng được tâm ma
Từ trong một điểm tinh ba đạo thành
Chí không còn ý đấu tranh
Tánh không còn sự phi tình phi lai.

Tâm không phi pháp phi tài
Trong không phi thị sanh ngay Thánh Hiền
Phật phi cái điểm nhất nguyên
Tức không phi thị tâm thiên hóa quang.

Tâm không suy tưởng trần gian
Không ta là Phật không tàng chứa chi!
Chỗ không chứa vật cao kỳ
Mở ra sinh lộ huyền vi để thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Quan Âm ngàn dặm còn nghe
Nhờ tu từ điểm so se ánh hồng
Quân Vương tu cái không lòng
Nước trong nhờ thấu ta thông tình Trời.

Phật sanh từ điễm không người
Đạo sanh thiên thể từ Trời bảo ân
Cổ thời giữ đạo di ngôn
Kim thời sanh hóa Càn Khôn đại hòa.

Phật thì không học theo ma
Ngàn tay để độ Quốc Gia phú cường
Không tranh phú quý bình thương
Không tranh dân hiến mở đường tự hoa.

Không tranh tài trí Ông Cha
Làm cho nước mạnh tề gia mới thành
Không tranh cái đạo người anh
Làm cho quốc trị gia thành kim khôi.

Đề tình tri kỷ Chúa tôi
Đem vinh dự lớn vào đời chiêu an
Lập ra Quốc Tự kinh bang
Lập ra văn hiến Trời ban ta thành.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thuận lòng Trời Phật hóa sanh
Thuận đường trình bạch trong tình Quốc Gia
Đề huynh nghĩa lớn là nhà
Nước thanh hòa khí dân ta sinh tồn.

Cẩn tình dựng lại thặng ngôn
Thận tình cẩn ý tri tôn đến hòa
Xưa nay đạo đức nước nhà
Bàn tay Thượng Đế sắp qua mấy lần.

Đình Lê Lý Trịnh tu thân
Nguyễn đi Hồ đến lòng dân thế nào?
Chữ tu tu bổ anh hào
Làm cho thể nước dân giàu cao sang.
Làm cho phục chí Hồng Bàng
Làm cho mới đẹp bình an đủ đầy.

Tranh xinh bà thợ khéo tay
Cảnh xinh cây kiểng nhờ tay thợ tài.
Bức tranh trí tuệ muốn hay
Nhờ Ông Tạo Hóa chỉ bày cạn sâu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Được thành không để thành sâu
Làm cho nó được vàng câu Kim Thành
Làm cho trắng lệ cao thanh

Làm cho mỹ ái Nam Thành hoa khôi.

Làm cho chí nguyện của người
Kỳ quan kim cổ trong đời cao minh
Như hàng quân tử hiến trình
Vị tha cho nước thái bình giàu sang.

Hồng tim cao kính Hồng Bàng
Tức là phục vị trình an cho đời
Thật tài nói biết thận lời
Cẩn ngôn ngôn định thận lời Trời cho.

Như Thầy Di Lạc đưa đò
Dè dè dặt dặt để cho trống lòng
Để cho từ kiếp Ngư Ông
Lên Thuyền Bát Nhã thận lòng nhìn ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chí nhân bất khả tranh gia
Chân nhân bất khả tranh ta mới thành
Lên cao thận bước trên ghềnh
Gặp Tiên cần ý để thành Tiên Gia.

Được tài cần kính tài hoa
Đạo gia thận ý mới là cao kim
Được vàng kính cần an tim
Làm sức đạo không tìm mà an.

Cần ngôn nghe Phật bạc bàn
Còn thêm ý thận hành trang làm người
Thận lời ít bị hổ người
Thận đi ít té, thận lời ít chê!

Cần ngôn bớt nói cầu nghe
Nghe mà cần thận so se ánh hồng
Cần ngôn đạo đó tịnh lòng
Lòng sanh trí tuệ cần lòng không tranh.

Khử mùi ô uế mới thanh
Lên thang mấy bậc lập thành nó ra
Thật hương nó trở kỳ hoa
Lựa là vành trước lựa là tranh sau.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Chí nhân nhẹ nhàng trên đầu
Tự nhiên nó sáng không cầu không xin
Được trong tử mĩ cái nhìn

Thiện gia bất biến vô hình mở ra.

Liễu nhân trở lại thật thà
Còn trong cần ý mới là truy kinh
Thận lòng thì đạo nó sinh
Liễu văn liễu tự tâm nhìn khác xưa.

Đạo ta vượt khỏi Đại Thừa
Chí ta vượt khỏi giấc mơ làm người
Lòng ta thận thận với Trời
Cần ngôn trong cõi không lời chí thanh.

Đạo ta thường đạo không tranh
Đức phi thường đức chữ danh không cầu
Tự nhiên như trái Linh Châu
Vô vi, vô khứu, vô cầu, vô cung.

Cái không vương bận đến cùng
Mới là hữu thủy hòa chung Đại Hồn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Mộng vui thì tỉnh việc buồn

Mộng buồn thì tỉnh vui buồn hóa vui
Có trong lẽ một ấy rồi!
Phật Tiên phản tỉnh luân hồi tại ta.

Đại tài coi rẻ Quốc Gia
Đại trung sanh bạo tài hoa bán mình
Nhìn ra thua đũa trung trình
Nhà quê mà biết hương tình tròn nhân.

Quá tài tài thị phá tâm
Quá lời lời thị ngoại xâm tại mình
Dứt dây học sĩ hiển tình
Che Trời một cõi không nhìn tận cơ.

Vì sao Trời đòi thế cờ
Người khôn tranh quá dở cơ của Trời
Làm sai trong cái thiên thời
Chiêu thân tại ngoại giết người Nam Bang.

Bao nhiêu di tích kỳ quan
Ngoại xâm tận diệt huỳnh quang nước nhà
Nói rằng tận chiến vì gia
Hý ngôn bất chính Trời tha sao đành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Thần Tiên đối lực tam canh
Trần châu mà được họ thành chữ trung
Trái thân bảo vệ chữ nhân
Độc lòng giữ nước thì thần hộ cho.

Không theo ngoại quốc chính tà
Vì tình bảo quốc tề gia cho tròn
Đó là đúng đạo làm con
Ngu trung mà được làm tròn chữ nhân.

Hơn người khôn quá bán Thần
Bán luôn cái chính trong nhân mình trồng
Lỡ làng đòi lại cái nhân
Không trồng sao trở trên thân người tài.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Mộng vui thì tỉnh việc say
Mộng buồn thì tỉnh gió mây để thiên
Men cay uống mãi thành ghiền

Tài cao đầu mãi tại thiên vị tài.

Đi cho cận thận gót hài
Người say thường bảo uống hoài giảm say
Bao nhiêu tài tử xưa nay
Chán đời nên uống cho say cái nhìn.

Sao cô gái đó hiển tình
Chồng cha đã chết dâng tình cho ai?
Men thê không giảm được cay
Giết mình là kẻ làm sai Đạo Trời.

Ta nay tỉnh lại thiên thời
Mộng vui để được thành người chí nhân
Bắt đầu cho cái thiên thân
Mộng buồn qua để tu thân lại mình.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Đặt mình vào chỗ không tranh
Vui chơi với bạn tu hành không chê!
Chính ta cải thiện ta về
Thân già đem cái tình quê trong lành.

Nước yên ta để gió thanh
Văn chương tao ngộ cho thành Tiên Gia

Tịnh tâm sáng tạo lại ta
Cùng hàng sáng tạo Quốc Gia mạnh giàu.

Con đường Trời mở ta đi
Trình nhân hành đạo trí tri vì nhà
Có khi cương lĩnh lại ta
Dâng lòng cho nước, dâng hoa cho Trời.
Có khi mềm dịu ở đời
Đi tu cho đúng thiên thời Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Giấc mơ vui tỉnh việc buồn
Giấc mơ buồn đó tỉnh tà trong vui
Cho ta tìm lại thiên thời
Cho ta tìm lại chính người ta yêu.

Khôi tình không bán để yêu
Làm cho nó đẹp muôn chiều nhân gian
Mỗi tia tình có Hồng Quang
Làm cho tia sáng Thiệu Quang lại lòng
Làm cho tình nước Cha trong
Làm cho quốc phụ hiến lòng vì con.

Khối tình yêu nước quý non
Cao thiên vững trái vuông tròn tình ta
Giấc mơ yêu lại tình nhà
Làm cho hoa trái trên tòa hiên châu.

Bốn phương an định chư hầu
Tình yêu có bảo giữ châu cho tròn
Tình Trời trong đạo nước non
Cái tình phong thủy vẫn còn hơn xưa.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm trai có trí Đại Thừa
Sợ gì sương bạc tình thô giữa đời
Tận nghe tới cõi không lời
Để ta đi lại thiên thời tồn sinh.

Sinh tồn phải dứt lòng tranh
Tu hành phải dứt cái danh dã tràng
Tu không phải để cầu an
Tu là sách lược an bang cho nhà.
Không cầu cái tiểu đẳng khoa
Mà cầu cái đạo tề gia mạnh giàu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm cho mặt nước lên cao
Làm cho quốc mạnh dân giàu thông minh
Cầu cho dân có tầm nhìn
Xuyên sơn vượt thủy đức tin đạo nhà.

Cầu cho đại chí tề gia
Thâu bầu hạo khí tinh hoa sáng bừng
Chí thành phù trợ nước non
Làm người trả nghĩa, làm con trả tình.

Nhân tài hứa với non minh
Dâng lòng ta để sáng tình Quốc Gia
Làm cho tứ hiếu đạo gia
Trở thành học sĩ nước ta mạnh giàu.

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Phật Gia bất chiến mới cao
Tiên Gia bất sát cùng nhau hoàn thành
Được vàng gìn giữ không tranh
Được đời gìn giữ cho thành Tiên Thiên.

Cùng nhau gìn giữ bí truyền
Cho người thành Phật thành Tiên Niết Bàn
Cùng nhau gìn giữ kỳ quan
Trời cho ta được cao sang cùng Trời.

Có khi kín đáo không lời
Cẩn ngôn thận ý giữ Trời trong ta
Quốc Gia tác đất Trời cho
Núi cao biển ái chung lo giữ gìn.

Học cao phải có tâm nhìn
Làm cho đất nước văn minh mạnh giàu
Không tranh Bắc Đẩu Nam Tào
Làm cho ta được mạnh giàu ta an.
Giữ gìn văn hiến trăm quan
Để cho lịch sử chói chang dân mình

Di Lạc Diệu Quang Phật con ơi!

Làm dân nhân học chi tình
Dâng hoa để cúng đức tin nước nhà
Thệ rằng kế nghiệp Ông Cha
Trung trinh vì đạo tề gia cho tròn.

Trước là trả nghĩa nước non
Sau là tu đạo làm tròn chí nhân

Trên đầu ba tấc có thần
Chứng minh lời thệ vì dân làm tròn.

Làm cho tới đỉnh vàng son
Làm xong cái hiệu làm con giữa Trời
Làm xong cái đạo với người
Làm xong cái đạo chín Trời Đại La.
Gia thành để được Hoàng Gia
Đạo thành hoằng đạo dân ta thành rồi!

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.
